

سرمقاله

به کجا میرویم؟

در دریای طوفان رده ایران، کشتی انقلاب به کدام سو در حرکت است؟ به کدام ساحل جسم دوختیم؟ و آیا تلاطم امواج حوادث، به کسانی که بکمال این کشتی را به دست دارند فرصت میدهد تا جهت حرکت خود را تشخیص دهند آیا موقع آن نیست که به اطراف خوش بنگریم و از بالای امواج، دریا را و با نگاه "جهت یابی" که از معیارها و اصول انقلاب در اختیار داریم مسیر حرکت را تعیین کنیم؟ مسئولانهای بزرگی را که انقلاب بر دوشان سپاده است یادآور نوییم مسئولیتی که موجه تمامی کسانی است که به گونه ای در پیشتروند و جویری جسم مردم ترک داشتند، هم کسانی که مسئولیتی در اداره امور بر عهده گرفته اند و هم آنها که بر کارهای گروه اول نظارت دارند و با به تعایب هستند.

قبل از هر چیز هدفهای انقلاب را در نظر بگیریم و سپس سیم اقداماتی که انجام میدهم، تصمیماتی که گرفته بشود و تغییراتی که رخ میدهد و سخنانی که ایراد می شود، با معیارها و هدفهای انقلاب اسلامی خلق هماهنگی دارد و با علیرغم دنیاهای و مشکلات فراوان، با وجود کندی حرکت، جامعه ما قدم به قدم از مرحله نظام طاعونی دور می شود و به مرحله یک جامعه متحدی نزدیک می گردد.

نفس وجود حوادث سخت، موانع، اشکالاتهای دشمن و حادثه آفرینی های صدام انقلاب و سیاسی ها و عرفا فکری های فرصت طلبان اهمیت چندان ندارد. مهم آن است که بهیچیم ما بر حوادث سلطیم و با امواج ما را بهر سو می کشاند و به راه و جهتی که نمی خواهیم، نباید که بخواهیم.

آیا تنوع مقابله ما با توطئه های امپریالیسم و مزدوران رژیم سابق در همه ابعاد خوب و موثر بوده است؟

آیا ریشه ها و عوامل اصلی نفوذ دشمن را بخوبی شناختیم و شته را بر ریشه میزنیم یا صرفاً به قطع شاخ و برگها بسنده می کنیم؟ اگر پیش از آنکه بخود آئیم و با وجود پیش بینی ها و هشدارها حادثه گردستان، ما را در مان گرفت، در مهار کردن آن موفق بودیم؟ و آیا توانستیم از تکرار آن در ترکمن صحرا جلوگیری کنیم و آیا هم اکنون مطمئن هستیم که سناه آن در نقاط دیگر در خوزستان و بلوچستان در آذربایجان و لرستان و در هر نقطه آسیب پذیر دیگر کشور، رخ نخواهد داد؟

اگر طوفان در گردستان و ترکمن صحرا ظاهر فرو نشسته است آیا مطمئن هستیم که بعد از یک آرامش موقت، دیگر بار در ابعاد وسیعتری سر بلند نخواهد کرد. از فرصتی که پس از آرامش در این دو نقطه فراهم آمد، چرا سرعت و با قاطعیت برای قطع ریشه های اصلی و کور کردن مرجعهای اصلی خطر اقدام نکردیم تا حوادث بقده اتفاق افتاد و دهها نفر برای توطئه های دشمن و سهل انگاری ما شدند. کمیته ها و خصوصاً آبیاری شد و برادران در مقابل هم صف کشیدند و به روی یکدیگر شلیک کردند و خوشبختانه بر زمین ریخته شد و بسیاری از نوس آواره سیاهان و کوهها شدند و زمینه برای روشن کردن آتش جنگ و نزاع و توطئه مساعدتر گشت.

چرا از این حوادث سرعت و با هوشیاری لازم عبرت نمیگیریم و علاج و اصرار را در نقاط دیگر قبل از وقوع نمیکنیم؟

با وجود اعلام خطرها، اعزام هیئت ها از جانب امام و دولت و گزارشهای دقیقی که در باره ریشه و علل تهیه میشود و جای ابهامی در باره ماهیت و علل اصلی بروز این حوادث وجود ندارد؟ با قاطعیتی که در خور یک انقلاب است به حل ریشه های مسائل نمی پردازیم. همه میدانیم که برادران ما در گردستان، ترکمن صحرا، بلوچستان، خوزستان، آذربایجان، لرستان و... از ستم مضاعف رژیم ننگین پهلوی رنج سیار بردماند. فتودالها و خوانین و نوکران رژیم اراضی

بقیه در صفحه ۲

مکتوب با مجروحین در باره:

چگونگی کشتار کارگران جهان چیت

اسلامی کارگران جهان چیت و عملکرد دو ماهه آن با اطلاع خوانندگان محترم میرساند.

محمد صادق فاتح بردی از ملاکین متکار بر د سالها قبل حاجی آباد کرج را که از حالت محلات دولتی بود به قیمت باجبری خرید و با قهر و اعمال زور راز عین حاجی آباد را از ریشه پایتختان اجواخ نمود و بدریجا تمامی ریشه های غرب کرج را صاحب کرد.

محمد صادق فاتح بردی در طی سالهای چند با استثمار راز عین بردی، آواره ساختن کشتکاران حاجی آباد کرج و استثمار بیرحمانه بقیه در صفحه ۲

تشکیل شورای انقلاب اسلامی کارگران جهان چیت

محاسن هشتن سالگرد شهادت کارگران جهان چیت (اردیبهشت ۵۵) روزنامه "امت" گفت و شنودی با برادران کارگر تیر خورده در آن حادثه داشت که در طی آن، برادران جوان: اعتصاب تحصن در کارخانه، راهپیمایی سوی تهران و تیراندازی مأمورین رژیم وایسته امپریالیسم شاه خانی سوی کارگران در سال ۵۵ و شرکت فعالان در مبارزات یکسال اخیر ملت مسلمان ایران و همچنین چگونگی تشکیل "شورای انقلاب اسلامی کارگران جهان چیت و عملکرد دو ماهه آن" را برای ما توضیح دادند.

"امت" با تشکر از "شورای انقلاب اسلامی کارگران جهان چیت" و "برادران شرکت کننده" در گفت و شنود، اطلاعات فوق را پس از معرفی کوتاهی از محمد صادق فاتح بردی مالک کارخانجات جهان چیت دو بخش "کشتار کارگران جهان چیت..." و "تشکیل شورای انقلاب

بر خورد مقطعی با ارتش

دکتر حسین آله بیهان (۳)

بر خورد با مسئله ارتش در این مرحله نمیتواند خارج از چارچوب شرایط کنونی انجام گیرد. ایجاد این شرایط چند عامل اصلی دخالت دارند اول - کیفیت پیروزی انقلاب و وضعیت نیروهای پیشرو، دوم - موفقیت و طرحهای دشمن در برابر انقلاب، به عبارت دیگر موفقیت ضد انقلاب، سوم - شرایط خاص جامعه ایران از لحاظ قومی - سیاسی و جغرافیایی و آثار فرهنگی - سیاسی و اجتماعی که از حاکمت چند ساله رژیم سابق برجای مانده است و سرانجام چهارم - شکل ایده آل مساجات حاکم بر یک ارتش اسلامی.

چنانکه می دانیم سرعت پیروزی انقلاب ایران و کوتاهی دوران برخورد مسلحانه با رژیم - اجازه نداد تا نیروی مسلح توده های اسلامی رشد و تکامل یابد. معمولاً یک ارتش انقلابی در مدت زمان کافی طی مبارزه با دشمن همراه با آموزش سیاسی و مکتبی تشکیل و تکامل می یابد. ابتدا هسته های مقاومت مسلحانه بر مبنای انگیزه های سیاسی - مکتبی تشکیل میشود و این هسته ها رشد می کنند و درهم ادغام میگردند. میدان عمل و تجربه که نتیجه مقابله دائمی سیاسی - نظامی با دشمن است، سبب رشد تواناییها و مهارتهای نظامی و شعور سیاسی و آگاهی مکتبی در آنها میشود. گسترش و مردمی شدن آن هسته های مقاومت مسلحانه را از انزوا خارج میسازد و تدریجاً ابعاد مردمی بآن می بخشد. در مسیر تکامل خود نیروهای مسلح انقلاب بدو بخش عمده تقسیم میشوند:

بخشی که محور مقاومت مسلحانه است، یعنی ارتش آزادی بخش و منظم انقلاب و بخش بعدی نیروهای چریکی انقلابند که در سراسر سرزمین های بیگار بواکنده و متغول نبرد هستند. ارتش منظم انقلابی در مراحل نهایی و وقتی زمان برخورد های منظم با ارتش دشمن نزدیک شود، تبلور می یابد و رشد می کند و غریبه نهایی را با حملات منظم به پایگاه های اصلی رژیم و به قدرت رژیم آن وارد می آورد. نیروهای چریکی به همراهی ارتش منظم مردمی بعد از پیروزی که با درهم شکستن و تلاشی شدن کامل ارتش دشمن همراه است. وظیفه پاسداری از انقلاب و مبارزه با بارما نه قوای دشمن را بر عهده می گیرند و از تمامیت کشور و دست آوردهای انقلاب و منافع و مصالح مردم در برابر دشمن داخلی و خارجی دفاع می نمایند.

بقیه در صفحه ۷

امام:

شوراها همه جا باید باشد

قسمتی از متن سخنرانی امام خمینی

در جمع گروهی از دانش آموزان و دانشجویان شهر سمنجان در روز جمعه گذشته (۲۷ اردیبهشت ۱۳۵۸)

... بانکهای ما را خالی کردند و رفتند، ملت را فقیر گذاشتند و رفتند نفت ما را سالهای طولانی دادند و بول گرفتند به این معنی که عوض بول نفت برای آمریکا پایگاه درست کردند، این توطئه ای بود بین این مرد خبیث و خانی با آمریکا که نفت ایران را میدادند برای آمریکا و در مقابل شوری پایگاه درست میکردند، پایگاههای آمریکا الان هم موجود است که شما این بد را به همت خودتان و به برکت اسلام شکستید... شما خیال نکنید که دولت به گردستان توجه ندارد، دولت نمیتواند، دولت نمایند که نخواهد توجه بکند می خواهد شب و روز هم در کار است، من اطلاع دارم شب و روز در رحمت هستند و می خواهند این خرابه را آباد کنند لکن خرابی آنقدر است که بدون اینکه مدتی بگذرد و مهلتی باشد کاری از پیش نمی رود، مع الوصف این مهلت را حائضین نمی دهند، کارخانه ها باید راه بیفتند، چرخ مملکت باید راه بیفتد ولی اینها نمی گذارند کارخانه ها کار نکنند، کشاورزی باید راه بیفتد تا اینکه مملکت آباد شود. همین خائضین که تنه رژیم سابق هستند و نوکرهای آمریکا و غیر آمریکا هستند از کشاورزی هم ممانعت می کنند مدارس باید کار خود را ادامه بدهد، مدارس را هم تعطیل می کنند، هر چیزی را که برای این مملکت فایده دارد و برای رفع گرفتاری اقشار این مملکت فایده دارد عمال آمریکا مانع از آن می شوند هر روزی به یک صورت مردم را بسج می کنند... لکن من ابروام که به خواست خدا و به عنایتی که به این مملکت اسلامی دارد و به خواست و همه برادرها، همه اقشار این مملکت، این انقلابات رفع شود. اما قضیه اینکه کارهای هر کجا باید

بقیه در صفحه ۲

توطئه امپریالیسم آمریکا در خلیج فارس

سنانور "برد" که اخیراً از خاور میانه بازگشته است گفت: عربستان سعودی از ایالات متحده و دیگر کشورهای غربی خواسته که در مورد امنیت در جزیره هرمز یعنی محل عبور کشتیهای نفتکش از طریق مداخله قوای نظامی به این کار مبادرت کنند در تأیید این موضوع یکی از اعضای خدمات نظامی این کشور گفت که عربستان سعودی بدون کمک خارجی قادر نیست در برابر تهاجم یک نیروی خارجی از خود دفاع نماید. جالب توجه است که بطور متوسط در چهار دقیقه یک کشتی نفتکش از تنگه هرمز عبور میکند و اصولاً نفت کشورهای عربستان سعودی، کویت، امارات عربی، قطر، عمان، بحرین و ایران از طریق تنگه هرمز صادر میشود.

سخنی با خواننده :

استقبال گرم‌تان را ارج می‌نیم

احساس نیاز به صورت وجود بشری‌ای اسلامی، در انجمن‌های انتشار رنگین‌نامه‌ها و سخن‌نامه‌ها که همه، هم خود را مصروف جعل و قلب حقایق و حادثه‌آفرینی و ناخوب و تازیانه انقلاب اصیل و مردمی ما و ...، جهت روشن ساختن حقایق قرآنی و تبیین رسالت سروهایی انقلابی و اصیل اسلامی در مرحله، فعلی جنبشی و شناساندن دوستان و دشمنان خلق به نوده‌ها و آگاهانیدن و بسیج آنان در دفاع از دستاوردهای انقلاب اسلامی و ایجاد حلقه ارتباطی بین تمامی سروهایی بیشتر و موثر به آرمانهای سهیم توحیدی و انشاء توطئه‌های رنگارنگ ضد انقلاب، ارتجاع و عناصر فرصت‌طلب و ادامه مبارزه برهبری امام خمینی تا برقراری مناسبات عادلانه اسلامی تنها محرک و باور ما در انتشار نشریه "امت" بود.

از اولین لحظه اعلام تصمیم به انتشار "امت" خواهران و برادران فراوانی ما را با دادن مقاله و شعر، پیاده کردن نوار مصاحبه و تصحیح اوراق چاپی، صفحه‌بندی روزنامه‌مهرمون الطافه خود ساختند، انتشار اولین و دومین شماره "امت" در دو هفته گذشته فرصتی به ما داد که از نزدیک شاهد عشق و علاقه خواهران و برادران یک نشریه اسلامی متعهد و خلاص حاصل از کمبود این نوع نشریه‌ها در میهن عزیزمان باشیم.

ما شاهد جبهه‌های افروخته و چشمهای کنجکاو بودیم که از "امت" انتظار پر کردن این خلا را داشتند.

ما شاهد استقبال پر شور خواهران و برادران تهرانی و شهرستانی‌ای بودیم که بدون درخواست هیچ پاداشی و با صرف هزینه‌هایی نیز آمادگی خود را برای توزیع نشریه اعلام و با کوشش مستمر به پیش هرچه وسیع‌تر آن اقدام ورزیدند.

ما شاهد تلاش خواهران و برادران دانشجو، دانش‌موز، کارگر، کارمند و پیشه‌وری بودیم که پس از پایان ساعات کار خود بتوزیع نشریه جهت هرچه بیشتر گسترش دادن اندیشه انقلابی اسلامی میپرداختند.

با سپاس فراوان از این عزیزان، به پاکی سوگند یاد میکنیم که به آرمانهایشان وفادار بمانیم و در جهت هرچه بیشتر برآوردن خواسته‌هایشان گام برداریم.

با ایمان باین اصل که موفقیت ما در طی این طریق موهون همکاری نزدیک و دادن رهنمودها و انتقاد از کژیها از جانب خواهران و برادران میباشد.

بامید پیروزی

سرمقاله

بقیه از صفحه ۱

آنها را غصب، فرزدان آنها را اعدام، قیامهای آنها را سرکوب، اموال و محصول آنها را غارت، فرهنگ و شخصیت و غرور آنها را لگدمال کردند، اکنون از انقلاب انتظار دارید سرعت رفع ستم کنید اگر جبران خرابیها وقت میخواهد، سرمایه و پول و امکانات میخواهد رفع شر فئودالها و غاصبین اراضی، ماموران حکومتی و اداری رژیم سابق و احترام گذاشتن به شخصیت، به فرهنگ و به حقوق آنها و دادن حق تعیین سرنوشت و شرکت دادن در اداره امور فقط به جنبش و قاطعیتی انقلابی احتیاج دارد.

اگر بحران اقتصادی و بیکاری کارگران عموماً مربوط به جنایتهای اعمال رژیم سابق است و برای رفع آن به وقت و امکانات احتیاج است، خلق بد از سرمایه‌داران بزرگ و غارتگری که خود در فراهم آمدن وضعیت موجود و استثمار کارگران سهیم‌اند، فقط قاطعیت انقلابی لازم دارد. تاکنون با این غارتگران بیت‌المال و منابع و ثروتهای مملکتی و استثمارگر چه کردیم؟ - کسانی که با پول مردم (گرفتن اعتبار از بانکها) و با ثروت طبیعی مملکت و با نیروی کار رحمت‌کشان میلیاردها سود بردند.

و اکنون پس از چند روزی که از ترس انتقام خلق به گوشه‌ای خزیدند، بار دیگر با اطمینان خاطر به صحنه بازگشته - همان شیوه گذشته را پیش میگیرند.

با صاحبان و مالکان بزرگ مستغلات که از راه درخت غصب اموال و حقوق مردم و اراضی، خون ملت را در پیچ و خم سرمایه‌داری از خانه و مکتب محروم، چه کردیم؟

با صاحبان و غاصبان اراضی که از راه زمین‌بازی میلیاردها دسترنج حقوق‌بگیران و محرومان جامعه را به جیب زدند و هم‌اکنون هم در پشت سنگر "تقدس مالکیت" از منافع نامشروع خود دفاع و پاسداری میکنند چه کردیم!

از غاصبین اراضی دهقانان، شرکت‌های سرمایه‌داری کشاورزی، چرا سرعت خلق بد نمیکند صایع بزرگ و موسسات تولیدی و نحاری و بانکها را که وسیله استثمار جدید خلق و غارت مصرف‌کننده و زیان به اقتصاد کشور و عامل وابستگی مملکت به سرمایه‌داری توسعه‌طلب بیگانه بوده و هست چرا در اختیار ملت قرار نمی‌دهیم؟

مناسبات استبدادی و ضد مردمی و ضد اسلامی در سازمانهای اداری و در وزارتخانه‌ها با برجا ماندن و بسیاری مناصب وابسته به رژیم سابق و فاسد و نالایق همچنان در رأس کار. این عناصر دارند جایای خود را مجدداً محکم میکنند - مناسبات غلط گذشته را که در اثر انقلاب تا حدی سست شده بود، محکم می‌نمایند، چرا تجلیل با قاطعیتی انقلابی و بی‌پیشی اسلامی و علی‌رغم سازمانهای مملکتی را از عناصر ناصالح که پستهای حساس در اختیار دارند، تعلیه کنیم.

جز بازداشت و اعدام خائنین توسط دادگاههای انقلاب دست به انجام کدام تغییرات انقلابی زدیم؟

فکر نمیکنید که شور انقلابی دارد فروکش میکند، کارها بد روال سابق بازمی‌گردد؟ مناسبات پیشین بعد از یک تزلزل موقت تثبیت می‌شود، همان سرمایه‌داری، همان کارخانه‌داری، همان تجارت و معاملات، همان بانکداری و مستطاب‌سازی، همان مناسبات اداری و همان ملک‌داری، رواج دارد.

وزارت آبادانی و مسکن اعلام میکند که به بخش خصوصی برای خانه‌سازی وام میدهم و بهره آنرا از ۱۲ درصد به ۹ درصد تخفیف میدهم.

آن دیگری میلیاردها وام در اختیار صاحبان کارخانه‌ها و صنایع قرار میدهد.

این اقدامات با اقدامات رژیم گذشته چه کفری دارد؟ و سود آنرا به جیب کدام مردم سرازیر میکند - چرا این اعتبارات را به ثوراهای مردمی و به ثوراهای کارگری نمیدهید مگر کارگران و سهندسان جهان چیست ثابت نکردند که خیلی بهتر از کارفرمای درد سابق کارخانه را اداره میکنند و حتی موفق شده‌اند در شرایط کونی و در مدت بسیار کوتاه سطح تولید را هم بالاتر ببرند.

این خطر هست که روحیه و اخلاق و فرهنگ انقلابی اسلامی که داشت بر رفتار مردم حاکم میشد تحت تأثیر شرایط موجود مجدداً جای خود را بهمان اخلاق گذشته بدهد.

کاباره‌ها و رقص و شب‌نشینی‌هایی برای طبقات بالا دایر شود، بی‌غناوری و خودخواهی جای گذشت و ایثار و تقوی انقلابی را بگیرد، هرگز پدیده‌های منافع شخصی خویش و بی‌اعتنا به مصالح جامعه و ارزشهای اخلاقی، روشهای گذشته را پیش گیرد - و درست در همین موقعیت حساس - دستگاههای تبلیغاتی انقلاب خاموشانده و مایل ارتباط جمعی بازدهی منفی دارند و اعتماد مردم را از دست داده‌اند، چاره چیست؟

به مردم اعتماد کنیم و بر مبنای مبارزهای انقلاب اسلامی عمل کنیم هر روز که در انجام تغییرات انقلابی و حل ریشه‌ای مشکلات و نابرابریها تأخیر شود، کار دشوارتر و پاهای ارتجاع محکم‌تری خود، عناصر سابق موقعیت خود را تثبیت میکنند و آمادگی رسمی انقلابی مردم کمتر میشود، ضدانقلاب بر اوضاع بیشتر مسلط میشود و زمینه برای فعالیت فرصت‌طلبان هم بهتر فراهم می‌گردد.

تا اثری از شور انقلابی مردم برجای است به کمک و اتکا به آنان بر همه مناسبات بوسیده طاغوتی و بر عناصر پاسدار آن هجوم می‌بریم تا فریاد بزرگترین انقلابی عناصر امام خمینی در قمار ایران بطن‌انداز است تا رهبران خردمند و مجاهدی چون طالقانی لب از سخن گفتن فرو نگیرند، تا مجاهدان و پاسداران ارجمند گذشته انقلاب، اطمینانها را زمین نگذاشتند تا مردم محروم، کارگران، زنان و روشنفکران دلیر و جوشیار ما آماده همه‌گونه فداکاری هستند و میدان را ترک نگذاشته‌اند. تا ضد انقلاب بیش از این از اطراف کشور ما را در محاصره توطئه و آغوب و جنگ و نزاع نگرفته و فرصت‌طلبان فضا را بیشتر از این مسموم ساختند و تا فرصت نفس کشیدن نگار کردن، جنگیدن داریم قدرت عمل و استعداد عناصر و نیروهای انقلابی جامعه را بسج کنیم و کسانی را که سالیان برای آزادی و برای پیروزی انقلاب اسلامی سارزه کردند، قلم زدند، و زندان و تبعید و شکنجه و محرومیت تحمل کردند.

کسانیکه سالها در میان مردم می‌زیستند با آنها جنگیدند، با مسائل آنها آشنا شدند، مشکلات و ریشه‌های آنان را از نزدیک می‌شناسند و کمتر اسیر ضعف‌های شخصیتی و خودخواهی و جاه‌طلبی می‌شوند. در این صورت و در این اوضاع، بخت کارگران کار آری تا وقت باقی است و تا دیر نشده است و تا امام هست و مردم هستند کاری بکنیم.

(شهادت ۸ اردیبهشت ۱۳۵۰)

لطفاً وجوه نشریات است را به حساب جاری شماره ۴۰۰ بانک صادرات شعبه تخت طاووس روز ولت واریز نمایند.

کشتار کارگران ...

بقیه از صفحه ۱

کارگران و استثمار صاعف کودکان و کارگران زن و ۱۲ ساعت کار کشیدن از کارگران و برقراری حاکمیت قانون مفرغ مردها به سرمایه، هنگستی دست بازید.

محمدصادق فاتح پردی رالوصفت املاک وسیع و کارخانه‌های فراوانی داشت، از جمله:

- کارخانجات جهان چیت، روغن‌سازی جهان، آرمه، انترنول و انترلوب و سردخانه عظیم جهان و باغهای وسیع میوه در کرج.

- املاک وسیع و کارخانجات پنبه‌ای و پشمایی در پرد.

- کارخانه کبریت‌سازی در مشهد.

- باغها و کارخانجات جای در شمال.

- املاک وسیع در شیراز.

و ...

این سرمایه‌دار جانی که خون زارعین و کارگران را به شیشه میکشید برای حفظ و تداوم موقعیت و سرمایه‌اش در مقابل قیام مستضعفین نماز نمی‌خواند، پشیمانی حکومت شاه بود. تا با اولین اشاره او آنچنانکه در اردیبهشت ۵۸، درخواستهای رحمت‌کشان را با گلوله پاسخ گوید. او روابط جنسیتی با شاه جلاد و خانواده کثیف پهلوی داشت و آنان را در قسمتی از دردیهایش شرکت میداد.

برای اینکه فاتح پردی باین سرمایه کلان دست باز، لازم بود بگروهای که امام ملی میکشید، هزاران روستایی پردی در فقر خانه‌ها محصورند، کشاورزان حاجی آباد آواره شوند، کارگران مرد و زن جهان چیت جوانی و غداایی خود را در کارگاهها و کارخانجات فاتح پردی با پیروی و اسودگی زودرس و مرص‌نانی از کار زیاد و شرایط غیرعالم محیط کار به پایان برند و بالاخره کارگران دلبر و روانه سیاه‌چالهای سازمان امنیت شوند و هدف گلوله‌های مسلسل‌های آمریکائی و اسرائیلی عمال شاه خاشن قرار گیرند.

فاتح پردی منافقانه جهت عفوامریبی از میلیونها جوان دسترنج بغارت برده ربحبران دست به تأسیس موسسات "حجره" میزد. لیکن دیرگاهی است که رشد شعور و شناخت اسلامی خلق مستضعف ما، برده از چهره کریمه این مستکبرین صرف عوامفریب، این مدهای راه نگار انسان و راه خدا برداشته و به ماهیت ضد خلقی آنها آشنا گشته و در این بهار آزادی خواستار سلب مالکیت‌های غیراسلامی و غیرمستروع آنان بمعنای نوده‌های مستضعف میباشد.

و این گزارش پردی از جنایات به‌شمار فاتح پردی.

کشتار کارگران جهان چیت از ...

در دهه اول اردیبهشت ماه ۱۳۵۰، کارگران کارخانه جهان چیت که اکثر آنرا از روستاهای پرد و مناطق ترک زبان بلط مشکلاتی که سیاست ضد خلقی و استثمار رژیم طاغوتی در زمینه کشاورزی پیش آورده بود که اهم آنها عبارت بودند از:

غفلت از نیاز و دولت، نبود وسائل کشاورزی، بدداشت زمین، کمبود آب، محرومیت از امکانات درمانی و ... آواره شده و در کارخانه جهان چیت تحت شدیدترین استثمارها دستمزدی بین ۸۰ تا ۱۲۰ ریال در روز قوای گرفته بودند بشعنوان اعتراض به شرایط سخت زندگی و عدم کفایت دستمزد دریافتی در برآوردن حداقل نیازهای ضروری انسانی، خوراک، پوشاک و مسکن، پس از بارها مراجعه به کارفرما، وزارت کار شعبه کرج، و شیدن تهدیدها و وعده و وعیده‌ها دست از کار میکشند.

کارفرما و عواطف با پشتیبانی دولت حوی در کارخانه بوجود آورده بودند که قدرت کوچکترین درخواست صغی را نیز از کارگران سلب نموده بودند. از جمله قبل از کشتار اردیبهشت ۵۸ آقای اکبر مرعلی را بلط اعتراض به کمبود دستمزد و درخواست ۲ ریال اضافی حقوق به سازمان امنیت کرج معرفی میکنند. شخص نامبرده بعدها برای دوستاش نقل میکند که در مسیر کارخانه تا سازمان امنیت کرج از ترس

بقیه در صفحه ۶

سخن امام -

بقیه از صفحه ۱

وجودش واگذار شود و امور هر جایی به خود آنها محول گردد، اسلام و نظام جهان چیت نه تنها شما هر جا در هر استانی و در هر جایی باید همانطوری که از اول قانون این معنی را میرساند باید ثوراهای ایالتی و ولایتی باشد اینها در صددند و مشغولند و طرح‌ریزی می‌کنند مسائل خود شما با خود شما باید باشد. انتقادات مال خود شماست و خود باید انجام بدهید. ...

تابرقراری جامعه بی طبقه توحیدی نهضت ادامه دارد

پیام اسناد

راهی را که دگررفت ادامه دهید

اطاعتی را که ملت ما از آقای خمینی کرد این اطاعت رانه امت از پیغمبر کردنه یاران الله از امام

من: باتوجه باین تاریخچه‌ای که شما از حرکت اسلامی بیان فرمودید و برای ما توضیح دادید که در دوران اختناق رضاخانی تبلیغ اسلامی نبود و بعد هم که عوامل قدرتهای بیگانه: حزب توده و با فراماسیونها و ابادی انگلستان و بعدها آمریکا کوشش میکردند هرگونه امکان را از حرکت اسلامی سلب کنند و حرکت اسلامی از نظر کمی و کیفی در سطح بسیار پایینی بود و امروز که حرکت اسلامی چنین گسترش عظیمی پیدا کرده و مردم ما بحمدالله موفق شده‌اند اولین جمهوری اسلامی را در جهان بوجود بیاورند باتوجه باینکه به گفته امام راه بسیار طولانی‌ای را در پیش داریم و در اولین قدمهایش هستیم سولی خودش یک موفقیت بزرگی است.

چه احساسی دارید باتوجه باینکه شما آن دوران اختناق را احساس کردید. آن دوران کمبود علم و کمبود کتاب در زمینه‌های مختلف اسلامی؟

ج: والله من از حبات زیادی به این نسبت و به این پیروزی امیدوار هستم. اولاً شما اگر اطلاعاتی از آن دوره داشته باشید میتوانید حالا با مقایسه با زمان کنونی ما درک بفرمایید که ما در چه فشار و سختی‌ای بودیم و حالا جوانهای ما چه استقامتی از مذهب، کتب مذهبی، مجامع صحیح مذهبی می‌کنند، بنده باید این را عرض کنم که برای اینکه نمونه‌ای دست شما داده باشم اولی که ما دوره‌ها را شروع کردیم بنده تا ۶ ماه روی تبلیغات بسیار شدیدی که علیه مذهب در زمان سلطنت پلید رضاخانی شده بود، یک بغض و عناد شدیدی بوجود آمده بود از اینکه ما اسمی از خدا، پیغمبر، امام ببریم یا کلمه‌ای از قرآن و حدیث و روایت نقل کنیم. اول را باین صورت من شروع کردم که آنچه که به ده من می‌آید اگر اثبات و بقی‌اش برابر است این شک است. اگر یک طرف می‌چربد آن طرفیکه نیرومندتر است ظن است و طرف ضعیف و هم است و اگر آن طرفیکه می‌چربد به مرحله قطع میرسد این دو قسم است از این قطع مخالف واقع است چهل مرکب است. اگر مطابق واقع است یقین است. حالا آیا ما میتوانیم در اموری یقین پیدا کنیم؟ با مقداتی که آنجا طرح کردیم اثبات نمودیم دسترسی به یقین داریم بعد که به یقین رسیدیم آنوقت مردم دنیا را دو دسته می‌بینیم. یک دسته دینداران، و یک دسته بی‌دینان، دین‌داران عبارتند از کسانی که به خدا و فردا و واسطه بین خدا و خلق ایمان دارند بی‌دینان کسانی هستند که به یکی از این سه تا یا هر سه ایمان ندارند.

حالا که ما میتوانیم به یقین برسیم، میتوانیم تفاوت بکنیم که آیا راه بی‌خطر و سودمند و نافع راه دین است یا راه بی‌دینی است؟ از اینجا بحث دین و بی‌دینی را شروع کردم که بعد از مدت‌ها دیگر وارد شدیم در آیات قرآن و احادیث، مقصودم اینجاست که تا شش ماه بعلا تبلیغات مسومی که شده بود در دوره پهلوی ما اسمی از قرآن و حدیث، اسمی از خدا و پیغمبر و امام، مصلحت ندیدیم ببریم. بعد از شش ماه با این کیفیت وارد بحث دینی شدیم تا اینکه در بین ادیان آن دینی را که زنده است آن دینی که محفوظ مانده کتابش، تاریخش، شرح حال پیغمبرش از اول ولادت تا ساعت وفات کرام دین است؟ که البته او اسلام بود حالا فهرستش را نقل می‌کنم

اینجا شش ماه بحث بوده آنوقت رسیدیم به اینکه اسلام چیست و وارد شدیم ملاحظه بفرمایید که وضع ما چطور بوده و در این دوره‌ها که در منزل بود بچه‌ها هرکدام پیش‌قدم می‌شدند که آقا جلسه بعد منزل ما می‌گفتیم خیلی خوب هفته بعد بنده تفسیر به زیر بعلم می‌رفتم در منزل حسن آقا فرما: در می‌زدیم، در بسته بود گفتش می‌آید، ننه، حسن آقا کجاست؟! حسن آقا صبح رفته سر ملکشان بیرون شهر، خوب چیزی نگفته اشب اینجا جلسه است؟! نه به ما چیزی نگفته. در را می‌بست. ما برمیگشتیم سر کوچه بتدریج که چند نفری جمع می‌شدند کسی که منزل بزرگتری داشت او جمعیت را می‌برد، دوسه نفر را آنجا می‌گذاشتیم که کسانی که می‌آیند در منزل حسن آقا به این آدرس مراجعه کنند. کیفیت تبلیغ ما به این صورت بود ما دنبال محصل میرفتیم ما دنبال مستمع میرفتیم و آنها دنبال ما نمی‌آمدند و به چه سختی‌ها توانستیم این دوره را بگذرانیم تا وقتی که اینها مأیوس شدند با امور مذهبی بعد کانون موج میزد از جمعیتی که راه‌پندان میشد در آنجا تکیه بنده صحبت میکردم. ولی اولش به این کیفیت بود. حالا شما اینهمه کتابهای مذهبی ملاحظه می‌فرمایید که تیراز کتابهای مذهبی خوب الآن از تیراز کتابهای دیگر در کل بیشتر است. جوانها کتاب‌خوان شده‌اند، جوانها عرض کنم طالب دین شده‌اند، طالب امور مذهبی شده‌اند و اینکه دکتر وقتیکه شروع کرد ۵ تا ۶ هزار مستمع از دانشجو و غیردانشجو به سخنش گوش میدادند و با حرص و ولع حتی از اسفهان و ساری شبهای جمعه می‌آمدند برای درس دکتر این نتیجه چندین سال زحماتی بود که قبلاً کشیده شده بود. بنده در مشهد کشیده بودم آقای مهندس بازرگان اینجا کشیده بود و آقای طالقانی کشیده بودند و سایر آقایان که زمینه مستعد بود و ایشان هم الحمدالله بهترین بهره‌برداری را از این توجه نعل جوان بطرف مذهب کردند.

س: راجع به اینکه امروز همانطوریکه امام خمینی هم فرمودند که مردم ما، ملت ما موفق شدند اجانب را بیرون از کشور ببرند و رژیم شاه را هم سرنگون بکنند البته نه در تمام ابعادش هنوز پایه‌هایی از آن رژیم برقرار است، برای اینکه دومرتبه ارتجاع رجعت نکند و دومرتبه رهبری را در دست بگیرد و ضد انقلاب پیروز نشود شما چه رهمودهایی را پیشنهاد می‌کنید؟ چه کارهایی را باید حرکت اسلامی انجام بدهد که آنها برای همیشه دستشان قطع شود و انشاءالله دیگر نتوانند همان کار را که بعد از ۲۸ مرداد انجام دادند یا اینکه توطئه‌ای را که بعد از وفات بهامیر انجام شد دوباره تحقق پیدا کند برای جلوگیری از این امر چه پیشنهادی شما می‌فرمایید؟

ج: این پیشنهاد بنده که از پیام بنده است به تمام ملت، برای اولین دفعه در دانشگاه مشهد در یک سخنرانی بنده طرح کردم و بعد هم در موارد مختلف اینرا تکرار کردم. یک خطبه‌ای دارد مولی امیرالمومنین (ع) معاویه وقتی فهمید که اصحاب علی چنانکه باید فرمان علی را نپذیرند و گوش نمی‌کنند مجبور میکرد یک دسته از ارتش جنایتکارش را و زیر نظر یک افسر جانی و به نواحی کشور علی حمله میکردند برای اینکه مردم را مرعوب کنند می‌گشتند و می‌بستند و غارت میکردند و می‌رفتند و تا حضرت اطلاع پیدا میکرد و عده‌ای را به تعقیب آنها می‌فرستاد اینها به طرف شام میگریختند و حضرت هم به مرز شام که میرسید.

رزمی‌پروزی

برای اینکه بی‌گناهان صدهای نه‌پینند از آنجا برمیگشت از جمله اینها یکی (نصرین ارتاد) بود این نصرین ارتاد بسیار مرد پلیدی بود در آخر هم با یک بیماری جنون‌آمیز مرد که اسمش را بیماری شمشیر گذاشته بودند. تا این مرد حمله به انبار کرد. (انبار شهری بود نزدیک همین کوفه که پایتخت علی بود، به آنجا حمله کرد و قشون مولی را غلبه سلاح کرد. و بعد ریختند به یمن عده‌ای را کشتند. استاندار شهر عبداللہ بن عباس که پسر عموی حضرت بود تا احساس کرد نصرین سباید فرار کرد. و این نانجیب وارد خانه عبداللہ شد و دوتا پسر ۵ و ۶ ساله عبداللہ را جلوی مادرشان سر برید که این زن دیوانه شد.

و در کوچه‌ها و خیابانهای یمن، شعر میخواند، مرثیه میخواند برای بچه‌هایش گریه میکرد. همه مردم به حالت میگریستند. در این مورد حضرت که می‌شنود یک خطبه دارد. از جمله مطالب آن خطبه این قسمت است که من عرض کردم. هم بعنوان پیام به مردم هم شما که اهل قلمید این را بهر کیفیتی که

میدانید به گوش مردم برسانید و توضیح بدهید و تشریح کنید و تکثیر کنید. تا همه بفهمند. حضرت خطاب میکند به یاران خودش میگوید (فوالیه ای... ۰۰۰۰۰۰) بخدا قسم من گمان میکنم که دولت اسلامی را مردم شام قبضه کنند. شما رعایای آنها نشوید چرا؟ برای چهارصفت که در آنها هست و چهار ردیلت که در شما هست.

آن چهار صفت آنها عبارتست از اتحادشان در راه باطنشان و تفرق شما در راه حق. دوم اطاعتشان از پیشوای باطنشان و معصیت شما در برابر پیشوای برحقشان، سوم امانت‌داری در محیط خودشان و با مردم خودشان و خیانت‌کاری شما، چهارم اصلاح آنها و فساد شما (عبد در یاورتی میگوید و درست هم میگوید) از بیان مولا جنس برسیاید که هر طایفه‌ای ولو به باطل باشند - ولو طایفه‌ای باشند که پیشوایشان معاویه باشد و بدتر از معاویه اگر این چهار صفت را داشتند حتماً پیروزند. ملت اتحادش را خیلی خوب حفظ کرد. تا روز سقوط این رژیم پلید و رفتن این فرد پلید. اطاعتش از پیشوایش نظیر نداشت یک مردی که در تبعید بود به محضی که بهانیه‌ها و اعلامیه‌های ایشان از نجف با از فرانسه می‌آمد روز دوم در دست همه مردم این اعلامیه‌ها و بهانیه بود و همه اطاعت میکردند. با همه خطراتی که اطاعت از این اعلامیه داشت وقتی میگفت شما شخص اختیار کنید، وقتی میگفت درها را ببندید وقتی میگفت راه‌پیمایی کنید، بدون تخلف تمام ملت ما میکردند. باکی از ضرر و زیانتان در موقع تعطیل کارشان نداشتند باکی از اینکه جانشان را میدهند. در این راه‌پیمایی‌ها که چقدر از افراد شهید شدند، نداشتند در این راه‌پیمایی‌ها کوبیده شدند و جوانهای ما جلوی گلوله رفتند و باز رفتند و اطاعت کردند. اطاعتی را که ملت ما از آقای خمینی کرد. این اطاعت را نه امت از پیغمبر کرد نه سایر یاران الله از امام کردند. سراسر نهج‌البلاغه بر است از درد دل‌های علی از اینکه از او اطاعت نمیکنند. (برید ۰۰۰۰۰۰) و به مردمی مبتلا شدم که وقتی دعوت میکنم جواب نمیدهند وقتی فرمان میدهم اطاعت نمیکنند، آن خطابه‌های آتشین با (اشباح الرجال... و عقول رباط) - ای افرادی که در ظاهر مرید و مرد نیستید. افکار بچه‌گانه و آمال نسلوان دارید، ای کاش شما را نمی‌شناختم. شما را نمیدیدم. شناختی که پشیمانی بار آورد و اندوه داد. این خطابات مولی در سراسر نهج‌البلاغه از ترمذ بارانش است و در برابر خود پیغمبر است مکرر ایستادند. پیغمبر وقتی غناقم را میخواستند تقسیم کنند با و اعتراض میکردند. در قضیه قرارداد حبیبیه پیغمبر وقتی قرارداد را بست بخصوص عمر با فریاد گفت تو ذلت مسلمین را اضا می‌کنی چرا چنین میکنی؟ با و اعتراض کردند. بعد پیغمبر فرمود از پشت دروازه‌های مکه دیگر باید برگشت. کوفته‌های یمن را قربانی کنید اینها گفتند ما مکه نرفتیم، طوافی نکردیم، سعی بین صفا و مروه نکردیم. چرا قربا نی کنیم.

بقیه در صفحه ۶

اعلامیه جنبش مسلمانان مبارز در رابطه با ترور قره‌نی

بسم الله

در شرایط حساسی که دشمنان خلق از هرسو برای تضعیف انقلاب میکوشند و مزدوران رژیم سابق و امپریالیسم، ارتجاع، تفرقه و نزاع و چنددستگی بین مردم و آشوب و ناآرامی را در کشور دامن میزنند، ترور سرلشکر قره‌نی یک ماجراجویی ضدانقلابی است که مستقیماً بسود دشمنان ملت ایران تمام میشود. این اقدام کاربرد خشونت و ترور را تشویق کرده، محیط آزاد و آزادی که برای تکامل انقلاب اسلامی ایران ضروری است برهم میزند. جنبش مسلمانان مبارز این گونه اعمال تروریستی و ضدانقلابی را بشدت محکوم میکند و مسئولیت دولت و همه نیروهای اصیل انقلابی را در حفظ دستاوردهای انقلاب و دفاع از آن در برابر دشمن یادآور و تأکید مینماید.

جنبش مسلمانان مبارز

۵۸/۲/۵

وحدت نیروهای انقلابی مسلمان ضامن پیروزی ماست

توزاده شو!

"علی موسوی گرمارودی"

وقتی که دستها می شکوفد

و شهادت سرخ

ارمغان برگریز خزان است

و سینه ها:

نوارهای جاری گلگون،

و کینه:

تنها گلوله‌ی پنهان،

و انفجار فریاد،

تنها سلاح ایمان:

توزاده شو

در نقطه‌ی سبزه‌ی این فصل،

در خزان!

وقتی که آب

جاری‌تر از سرشک،

جاری‌تر از خون:

نیست

و سپیدار سبز

به نماز شقایق

قامت می‌بندد

و کوه،

از شکیب باستانی خود

در رنج است

و برگریز خزان

تن‌پوش ارغوانی گورهای ناشناخته است،

تنها توزاده شو

در قلب ارغوانی این فصل،

وقتیکه دستهای درختان

از میوه‌ی سپیده،

تهی است،

و در هر شاخه، تیر نهند،

شیره‌ی گیاهی خون

می‌جهد برون

و صدای رگبار

با صدای کلاغان،

در آسمان است

خفاش‌ها

از غارهای خواب عفن

برآشفته‌اند

و آفتاب را برنی‌تابند

و از دهان هر فریاد

خورشید می‌جوئد:

توزاده شو

در قلب نیمه‌ی این فصل!

در فصل سرخ مردن

در فصل مردن سرخ

تا عشق سبز

زنده بماند

در فصل نوبهاران

تا روز خوب بیاران

تا روز و روزگاران

۵۷/۸/۱۶

تهنیت انقلاب

چیزی آرامش این جنگل در خواب فرو رفته تا راج‌زستان را برهم زده است

چیزی از اعماق تجربه‌ها

- زیرزمین -

چیزی از نجوای ریشه و پیوند در آب

چشمه‌ها دارد می‌جوشد پشت سرهم

ریشه در آب دواندست بهار

مقدمت فرخنده

رودهای جاری

حکایت آبادان

روزگارت سرسبز

انقلابت جاوید

جاوید

جاوید بهار

محبتی کائناتی

داستان

افطار شیرین

"بر خاک عاشقان وطن چون گذر کنی
هر دم نثار خاک رسد زنده یاد عشق"

افطار شیرین...

ماه رمضان بود و غروب جمعه، صحرای باز قبرستان "جواب" بی هیچ حصار، در سکوت مردگی خفته بود. تنها برجستگی‌های زمین نشان آرامگاه ساکنین آن بود. گاهی کلاغی از بالای چنار بلندقبرستان پرواز می‌کرد، ناله‌اش سکوت را غم‌انگیزتر می‌نمود. هرگز صدایی از این دشت باز بر نمی‌خاست، جز در غروبهای جمعه، نه سال بود، آری، نه سال بود که غروب هر جمعه این فضای ساکت گوش به زمزمه‌ای داشت، که به آرامی از گوشه شرقی قبرستان می‌آمد و با وفار، آژادانه می‌ایستاد، گاهی بصعرا می‌انداخت و زیر لب چنین زمزمه می‌کرد:

"السلام علیک یا اهل..."

پهانش غریب و سلاش بی‌تکرار بود، لحظه‌ای سکوت می‌کرد، انگار بجوابش گوش می‌داد، سپس به آرامی قدم برمی‌داشت، شمرده و بی‌مجله راه می‌رفت. گاهی می‌ایستاد و به فبر چشم می‌دوخت، آهی می‌کشید، انگار از غمی می‌سوخت، و دوباره سرش را بالا می‌گرفت و به افق نگاه می‌کرد و تبسم می‌نمود. دو مأمور جوان مواظب بودند و چند قدم عقب‌تر با تفنگ‌هایشان همراهش می‌کردند. در این سال با او آشنا شده بودند، دیگر واهمه‌ای از او نداشتند، آقا را خوب شناخته بودند و با او زیر چنار بزرگ می‌نشستند، و آقا برایشان صحبت‌های شیرین می‌نمود، کلامش دلچسب بود، و به مأمورین جوان دلگرمی می‌داد، قصه‌های او، قصه آزادی، مرگ، و باز زندگی بود، آنهایی شنیدن و سؤال می‌کردند و می‌گفتند و آقا می‌شنید، دیگر آقا محرم اسرار آنها شده بود، با او درد دل می‌کردند، آن غروب جمعه هم زیر چنار بزرگ نشستند، مأمورین تفنگ‌های خود را بکناری گذاشتند، و به آقا چشم دوختند، آقا خوشحال بنظر می‌آمد، به آرامی از آنها پرسید:

"روزه خسته‌تان کرده؟ گرسنه‌اید، ها؟"

"نه زیاد آقا، عادت کرده‌ایم..."

"اجرتان با خدا... قبول باشد انشالله..."

"همچنین مال شما... انشالله..."

لحظه‌ای سکوت شد، باد خنکی می‌آمد، و خورشید نیمه خیز در افق فرو رفته بود، غروب نزدیک بود، آقا نگاهی به افق انداخت و با انتظار گفت:

"چیزی به مغرب نداریم، نزدیک افطاره..."

یکی از مأمورین گفت:

"تقریباً، خورشید داره پایین میره..."، و آقا گفت:

"خب، یک‌روز دیگه هم داره تمام میشه، به‌روز دیگه به اینهایی

که اینجا خوابیده‌اند نزدیکتر شده‌ایم... روز من با روز شما و روز همه اونهایی که تو این دنیا بیدار داره غروب میکنه، تا طلوع دوباره‌اش چه باشد..."

مأمور پرسید:

"روزامون با هم فرق نداره؟!" آقا سؤال کرد:

"یعنی چی جانم؟"

"یعنی روز من با روز اونهایی که زندگی بهتر دارند..."

که آقا بمهربانی جواب داد:

"حاصل همه روزها غروب، اما حرف در طلوع دوباره است،

طلوع بعد از غروب، طلوع با سربلندی یا با سرشکستگی..."

که همان مأمور پرسید:

"مثلاً چطور آقا؟"

و آقا دنبال حرفش گرفت و گفت:

"مثلاً غروب یک ظالم با غروب یک مظلوم، روز یک ارباب با

روز یک بیچاره، زندگی با سربلندی و زندگی با سرشکستگی..."

مأمور بفکر آمد و مکثی کرد و پرسید:

"چه چیز باعث سربلندی‌آدمه؟"

آقا جواب داد:

"آزادی..."، و مأمور گفت:

"چه چیز باعث سرشکستگی‌آدمه؟"

آقا گفت:

"ذلت..."، و مأمور دیگر پرسید:

"ذلت یعنی چی؟"، آقا جواب داد:

"یعنی هرچه بیت یگی قبول کنی بدون جون و چرا...؟، یعنی

ریز بار زور بری و ظلمو قبول کنی، دم هم بر نیازی، یعنی بار ظالم

باشی و دهنم مظلوم..."

مأمور با اشتیاق پرسید تو حرف آقا و گفت:

"چطور میشه با ذلت زندگی بکند؟"

آقا تبسمی کرد و گفت:

"بعضی که تو انسانی، آزادی، حق داری... همکار ظالم

باشی، و تنها زندگی رو واسه‌تکم سحواهی..."

هر دو مأمور از حرفهای آقا بفکر رفتند، انگار دنیا برایشان

بزرگتر شده بود، غروب می‌آمد، و هوا باریکی می‌رفت، کلاغها دریای

چنارهای قبرستان جابجا می‌شدند، یک دسته پرندۀ آسمان قبرستان

گذشت، آقا نگاهی به اطراف انداخت، و بفکر آمد که دوستانش منتظرند

تا دستورات امشب را بگیرند، نگاهی به مأمورین کرد، بلند شد و گفت:

"خب، تا وقتی بزم رو چند تا قبر دیگه هم فاتحه بخوانم..."

شما همین جا استراحت کنید، همین‌الان بر می‌گردم..."

یکی از مأمورین جواب داد:

"مانعی ندارد... ما منتظر می‌مایم..."

آقا به آرامی از آنها دور شد، و همینطور که فاتحه می‌خواند

برای دوستان با پا و گاهی هم با انگشتانش دستور می‌نوشت، آخر بار

مکث کرد، و با انگشت رو خاک قبری نوشت:

"خدا یارمان باشه، رنده باد آزادی..."

به عقب نگاه کرد، مأمورین زیر درخت چنار منتظر بودند، به

مجله برگشت و بمهربانی گفت:

"دیگه افطار نزدیکه، بهتر برگردیم..."

و با هم برگشتند، تا اطاق آقا چندان راهی نبود، به اطاق که

نزدیک شدند، دو نفر را دیدن که جلوی در ایستاده‌اند، اولی جلو آمد

و گفت:

"سلام آقا... برای افطار مهمان ناخوانده نمی‌خواهید..."

آقا گفت:

"مهمان همیشه محترمه..."، و او گفت:

"مشتکریم..."، و نگاهی به مأمورین همراه آقا انداخت، که آنها

فهمیدن و آقا را با او تنها گذاشتند، به اطاق که رسیدن دومی سلامی

گفت و هر دو با آقا وارد اطاق شدند، ساور روشن بود و جای آماده،

آقا فهمید! نگاهی به آنها انداخت و گفت:

"راهی به رحمت شما نبودم... جای رو آماده کرده‌اید..."

آنها چیزی نگفتند، آقا نگاهی به افق انداخت و گفت:

"هنوز کمی به افطار مانده..."

و بگوشت اطاق رفت و جانمارش را پهن نمود و گفت:

"تا اجازه شما..."، و به نماز ایستاد، اولی به آقا چشم دوخت،

و دومی در استگانی جای ریخت و بعد چیزی از حبیب بیرون آورد و

با جای مخلوط نمود و با قاشق بهم زد، آقا نمازش را تمام کرده بود که

اولی جای را جلوش نگذاشت، آقا نگاهی به او انداخت و گفت:

"برای خودتان؟"، اولی جواب داد:

"ما مسافریم، روزه نیستیم، که آقا با تبسم گفت:

"همه مسافریم..."، و او جواب داد:

"میل بفرمائید، برای شما است..."

آقا جای را مزه کرد و گفت:

"عجب شیرینه... افطار شیرین!"، تبسمی نمود و جای را

نوشت و دوباره به نماز ایستاد، آن دو در انتظار بودند و همچنان به

او چشم داشتند که در نیاز بود، و انگار نه انگار، اولی نگاهی به دومی

انداخت، دومی از جا پرید و از پشت سر آقا را به زمین انداخت،

عمامه از سرش افتاد، اولی عمامه را باز کرد و به گردن آقا پیچید،

دومی دهانش را با بالش محکم بست، و آقا تلاش می‌کرد و دست و پا

میزد، لحظه‌ای بعد، به آرامی آرام گرفت، نفس در سینه‌اش ماند،

اولی بجهله پرسید:

"تمام کرد؟"، دومی با وحشت جواب داد:

"مثل اینکه... آره..."

و دستش را رها نمود، جانماز آقا بهم خورده بود، خون در

صورتش مانده بود، اما چهره‌اش تبسم داشت، چشمانش باز و برجسته

می‌نمود، نگاهی به افق مانده بود، خورشید غروب کرده بود!، اما

صبح روز بعد به بزرگی همه دنیا طلوع کرد...

فاسم

۱ - "غواف" محل تبعید انقلابی بزرگ آقا سید حسن مدرس بود،

یهود و حفاظت این ملت در برابر تجاوزات حلاذلان فاشیست معمل بیاورده‌اند. این امر تمایل یهودیان را در ایجاد حکومتی برای خودشان روشن میکند. عدم توجه باین مسئله و تعی این حق برای ملت یهود در ایجاد چنین خواسته‌ای غیرعادلانه است. با در نظر گرفتن حواشی که بر ملت یهود در جنگ دوم جهانی گذشته است، بعضی چنین حقی از این ملت مورد تأیید نمی‌تواند قرار گیرد. بنابراین مطالعه این جنبه از مسئله و همچنین تهیه پیشنهادی در این مورد باید یکی از کارهای مهم کمیسیون اختصاصی باشد.

اکنون به یک مسئله اساسی می‌رسیم و آن عبارتست از قدرت و وظائف کمیسیون است که قصد ایجاد آنرا داریم. من می‌خواهم در باره این موضوع و آینده فلسطین صحبت کنم. همانطوریکه می‌دانیم در باره ساختن آینده فلسطین و راه حل مسئله یهود و رابطه‌اش با مسئله فلسطین طرحهای مختلف و فراوانی موجود است. در این باره از پیشنهادهایی که بوسیله کمیسیون انگلیسی - آمریکائی عنوان شده استفاده می‌کنیم. از میان طرحهای مختلف و معروف مربوط به ساختن آینده فلسطینی ما طرحهای زیر را برمی‌شماریم.

- ۱ - ایجاد یک دولت واحد یهود - عرب با تساوی حقوق بین اعراب و یهودیان.
- ۲ - تقسیم فلسطین به دو دولت مستقل: یک دولت عرب و یک دولت یهود.
- ۳ - ایجاد یک دولت عرب در فلسطین بدون در نظر گرفتن واقعی حقوق مشروع یهودیان.
- ۴ - ایجاد یک دولت یهود در فلسطین بدون در نظر گرفتن واقعی حقوق مشروع اعراب.

هریک از این چهار طرح اساسی باعتبار چگونگی رابطه بین اعراب و یهودیان و برخی مسائل دیگر وجوه مختلفی خواهد داشت. من فعلاً به تجزیه و تحلیل این طرحها نمی‌پردازم. زمانیکه پیشنهاد مشخصی مورد بررسی است و بویژه در هنگام اخذ تصمیم در خصوص آینده فلسطین، اتحاد شوروی نظراتش را بنحو مشروح در مورد طرحهای مختلف ابراز خواهد کرد. فعلاً چند تذکر نسبت به طرحهای پیشنهاد شده می‌دهم، تنها توجه به تعریف و مشخص کردن کارهایی است که کمیسیون برعهده خواهد داشت.

در تجزیه و تحلیل طرحهای مختلف مربوط به آینده فلسطین قبل از هر چیز حالت ویژه این مسئله را باید مورد دقت قرار داد. باید باین امر غیرقابل تردید که اهالی فلسطین از دو ملت (اعراب و یهودیان) تشکیل شده‌اند توجه داشت. هر یک از این دو ملت دارای ریشه تاریخی در فلسطین است. فلسطین وطنی برای هر دو ملت میباشد و هر یک از این دو ملت مقامی در اقتصاد و در زندگی فرهنگی این سرزمین دارد. یک راه حل یکجانبه خواه در جهت ایجاد یک دولت مستقل عرب بدون در نظر گرفتن حقوق قانونی ملت یهود خواه در جهت ایجاد یک دولت مستقل یهود، بدون توجه به حقوق قانونی اهالی - عرب نمیتواند مورد تأیید تاریخ و وضعیت کنونی فلسطین باشد. هیچیک از این دو راه حل افراطی مسئله پیچیده فلسطین را بطور عادلانه حل نخواهد کرد. بخصوص که این دو راه حل تنظیم روابط بین اعراب و یهودیان را تضمین نمی‌کنند. این تنظیم امری اساسی است. باید بعد کافی منافع دو ملت منطقی نظر قرار گیرند تا بتوان راه حلی عادلانه پیدا کرد. نظر مجموعه مراتب، نمایندگی شوروی چنین نتیجه‌گیری میکند که منافع یهودیان و اعراب فلسطین بنحو شایسته مورد حمایت قرار نخواهد گرفت مگر با تشکیل یک حکومت یهود - عرب دموکراتیک، مستقل، دوگانه ولی بیجان. این دولت باید بر روی حقوق مساوی یهودیان و اعراب بنا شود و این راه حلی است که میتواند به همکاری بین دو ملت و منافع مشترکشان و بسود هر دو طرف منتهی گردد. می‌دانیم که چنین راه حلی در خود فلسطین هم دارای طرفدارانی است.

تنها نابرابری باعتبار مذهب و نژاد نیست که تاریخ معاصر آنرا می‌شناسد، این عدم تساوی هنوز هم بدبختانه در بعضی از کشورها وجود دارد. تاریخ معاصر همچنین مثالهایی از تعاون مسالمت آمیز ملت‌های مختلف در چهارچوب یک دولت بهم میدهد، تعاونی که بهر یک از ملتها امکان میدهد فعالیت و ابراز استعدادهاشان، بمنظور بهزیستی تمام آنها در چهارچوب یک دولت، میدهد. آیا می‌توانیم نیست که ضمن جستجوی راه حلی برای مسئله فلسطین از تجربه‌های بدست آمده در مورد خلقهایی که برادروار در چهارچوب یک دولت همکاری صمیمانه دارند، سرمشق گرفته شود؟ بنابراین ایجاد یک حکومت واحد یهود - عرب با حقوق مساوی برای یهودیان و اعراب میتواند بعنوان یک راه حل ممکن برای مسئله پیچیده فلسطین مورد توجه قرار گیرد. این راه حل از جمله راه‌حلهای شایسته دقت است و میتواند پایه و اساسی محکم بقیه در صفحه ۷

صحبث کرد. مطالب زیر که بسیار جالب توجه هستند بوسیله کمیسیون انگلیسی - آمریکائی نقل شده است:

امردی که بوسیله پلیس با اداره امور زندانها در سال ۱۹۴۵ بکار گماشته شده‌اند به ۱۵۰۰۰ نفر می‌رسد. این عدد بیانگر خوبی است و می‌نماید که درآمد عمده اهالی در چه طریقی مصرف می‌شود. در شرایطی شیراز این، این مبلغ میتواند در راه توسعه اقتصادی و فرهنگی مردم این کشور صرف گردد. در سالهای ۴۵-۱۹۴۴ مبلغ ۱۸۴۰۰۰ دلار آمریکا برای حفظ نظم و امنیت اختصاص داده شد. در حالیکه در همین مدت بودجه مربوط به بهداشت عمومی ۲۲۰۰۰۰ دلار و بودجه مؤسسات عمومی ۲۸۰۰۰۰ دلار بوده است. با نقل این ارقام کمیسیون انگلیسی - آمریکائی به نتیجه زیر می‌رسد:

"همچنین از لحاظ امور مربوط به بودجه، فلسطین بصورت یک دولت پلیسی و نیمه نظامی درآمد یافته است." مطالبی که از گزارش کمیسیون انگلیسی - آمریکائی ذکر شد بسیار قابل توجه است. این مطالب وضع موجود ما را برمی‌انگیزد که در باره اصلاح این وضعیت و پیدا کردن راه حلی که مطابق منافع خلقهای فلسطینی و منافع عمومی سازمان ملل باشد بطور جدی فکر کنیم. با مطالعه در محل از چگونگی اوضاع واقعی فلسطین کمیسیون اختصاصی باید برای رسیدن به چنین راه حلی به سازمان ملل متحد کمک کند. آیا درخواست لغو سیستم نمایندگی از طرف یهودیان و اعراب با ملاحظه این مسائل تعجب آور خواهد بود؟ در این مورد هر دو طرف توافق دارند و اختلافی فیما بین آنها موجود نیست و سازمان ملل هم هنگامیکه مسئله آینده فلسطین را بررسی میکند نمیتواند این امر را از نظر دور دارد.

وقتی که پیشنهادات کمیسیون مورد بررسی است یک جنبه مهم مسئله را نمیتوان از نظر دور داشت. آرزوهای عده کثیری از ملت یهود، همه آنرا میدانند، وابسته به مسئله فلسطین و سازمان آینده این کشور است. لزوم چندی ندارد که در این مورد دلیلی ابراز شود. بنابراین توافق و توجه به این جنبه از مسئله در مجمع عمومی و کمیسیون اولیه تعجب آور نمیشد، این امر قابل درک و توجیه است.

ملت یهود در جنگ دوم بدبختیها و محنتهای فوق العاده تحمل کرده است. این رنجها و دردها، بدون افراق، غیر قابل شرح و وصف میباشد. باین آن بوسیله ستونهایی از ارقام مهم و با ذکر تعداد تلفات جانی وارده بر ملت یهود بوسیله افسالگران فاشیست کاری مشکل است. در زمینهایی که قدرت هیتلر حکمفرما بود، یهودیان تقریباً قتل عام شدند. جمع کل یهودیان کشته شده بوسیله حلاذلان فاشیست تقریباً ۶ میلیون نفر است. تنها یک میلیون و نیم یهودی از جنگ اروپای غربی باقی مانده‌اند. این ارقام که نمودار تلفات وارده بوسیله مهاجمین فاشیست بر ملت یهود است کافی برای درک وضعیت غم‌انگیزی که بعد از جنگ گریبانگیر یهودیان بوده است، نمیشد.

یهودیان اروپائی نسبتاً زیادی که باقیمانده جنگ هستند بدون وطن مانده‌اند. بدون مأمن و بدون وسیله معاش، صدها هزار یهودی در کشورهای مختلف اروپائی سرگردانند و بدنبال وسیله رستنی میگردند و در جستجوی پناهایی میباشند. قسمت مهمی از آنها در اردوگاهها متحمل محرومیت‌های زیادی هستند. و این مطالب، بویژه بوسیله نماینده "آژانس یهود" که ما هم در اولین کمیسیون آنرا شنیدیم، انتشار یافته‌اند.

بعود اجازه این سوال می‌دهم: آیا سازمان ملل متحد میتواند خود را در برابر وضعیت رقت بار و سرنوشت صدها هزار یهودی باقیمانده جنگ و آواره از وطن و دیار، بی‌علاقه نشان دهد؟ سازمان ملل متحد نمیتواند و نباید در برابر این اوضاع بدون تفاوت بماند زیرا با اصول مندرج در منشور ما با اصولی که از حقوق انسانها بدون در نظر گرفتن نژاد، مذهب و جنس دفاع میکند، مانع الجمع است. زمان بزرگی است برای کمک باین افراد عملاً و نه لساناً. باید نسبت به احتیاجات فوری ملتی که متحمل محنتهای فراوان جنگ براه انداخته آلمان هیتلری شده است اندیشناک باشیم. این وظیفه سازمان ملل است.

با تأیید این مطلب که باید نسبت به احتیاجات یهودیان که بدون مأمن و فاقد وسایل معیشت هستند اندیشناک بود، نمایندگی شوروی توجه مجمع عمومی را نسبت باین امر جلب می‌نماید که:

تجربه گذشته و بالاخص جنگ دوم جهانی ثابت کرده است که هیچ کشور اروپای غربی به مساعدت لازم به ملت یهود برای دفاع از حقوقش و حمایت از وجودش که بوسیله هیتلریها بخطر افتاده بود موافقت نکرده است. مسلماً امری دردناک است ولی باید آنرا شناخت همانطوریکه باید تمام امور را شناخت.

کشورهای اروپای غربی اقدامی جهت دفاع از حقوق اساسی ملت

اسنادی در مورد موضع روسیه شوروی نسبت به مسئله

فلسطین در سالهای ۱۹۴۷ - ۱۹۴۹

"اجرای قیومت غیرممکن بوده است". کمیسیون دائمی نمایندگیهای جامعه ملل به نتیجه‌ای مشابه می‌رسد و تذکر میدهد که اجرای سیستم "قیومت" در مورد فلسطین غیرممکن است.

کمیسیونی که ما قصد ایجاد آنرا داریم باید به رویدادهای تاریخی این مسئله توجه کند. میتوان در اینجا موارد متعددی که مربوط به سیستم قیومت در مورد فلسطین است و نمودار ورشکستگی این سیستم اداری میباشد نقل کرد. نیازی به شمارش آنها به تفصیل نمیشد. برای مثال کافی است شورش اعراب در سال ۱۹۳۶ که عملاً چند سال ادامه داشت بحاضر آورد. وضعیت کنونی فلسطین هم شاهد این موضوع است. دنیا از حوادث خوشینی که در فلسطین میگذرد و در حال افزایش است آگاه نمیشد.

بنابراین باید بحثی از پیش توجه حیاسیان و بالاخص سازمان ملل متحد باین مسئله جلب شود. مسئله فلسطین هنگامی مورد بررسی مجمع عمومی قرار میگیرد که ورشکستگی سیستم اداری و وضعیت بسیار انتقادی آن که نتایج غم‌انگیزی در برداشته است مبرهن گردیده، امری که دولت انگلستان را وادار به طرح مسئله در مجمع عمومی کرده است بسیار معنی دار نمیشد. موضوع فقط یک تفسیر دارد و آن اینکه دولت انگلستان میدانند که ادامه وضعیت کنونی در فلسطین غیرممکن است. لذا کمیسیون مربوطه باید بنحو عمیق وضعیت کنونی این کشور را هم مورد مطالعه قرار دهد. نمایندگان دولت انگلستان بدفعات حتی قبل از اینکه مسئله در دستور مجمع عمومی قرار بگیرد اظهار کرده‌اند که سیستم نمایندگی در اداره فلسطین موفق نبوده است و سازمان ملل متحد باید برای این مسئله راه حلی بیابد.

در مجلس انگلستان

مثلاً آقای بوین BEVIN در ۱۸ فوریه ۱۹۴۷ در مجلس عوام

اظهار کرده است.

"ما قصد داریم نحوه عمل انگلستان را که در مورد انجام قیومت نسبت به فلسطین در مدت ۲۵ سال گذشته به سازمان ملل متحد ارائه دهیم. ما توضیح خواهیم داد که سیستم قیومت در عمل غیرقابل اجرا بوده است و تمهیداتی که در برابر هر یک از دو خلق فلسطین بر عهده گرفته شده مانع الجمع بوده‌اند." باین صریح و روش وزیر امور خارجه انگلستان اوضاع واقعی فلسطین را، که نتیجه اداره آن بنحو قیومت است، معلوم میسازد. همانطوریکه آقای بوین تأیید کرده است نه برای اعراب و نه برای یهودیان شکل اداری فعلی صلاحیت حکومت در این سرزمین را ندارد. اعراب و یهودیان هر دو باین شکل حکومت معتزند. چنین سیستم حکومتی که فقط میتواند مشکلات و گرفتاریهای جدیدی بوجود آورد هرگز مورد تأیید مردم فلسطین نبوده است. در ۲۶ فوریه ۱۹۴۷ وزیر خارجه انگلستان در برابر مجلس عوام این کشور اظهار میدارد.

امور اداری فلسطین به مشکل بزرگی برخورد کرده است و از حمایت خلق این کشور برخوردار نیست و طرفین (اعراب و یهودیان) از آن انتقاد میکنند. کمیسیونی که ما آنرا تشکیل خواهیم داد نمیتواند نتایجی را که دولت انگلستان در مورد رژیم قیومت بدست آورده است نادیده بگیرد. تنها دولت انگلستان نیست که چنین نتایجی را بدست آورده است. کمیسیون انگلیسی - آمریکائی هم که در آنجا نمونه برداری کرده است (مثلاً در مورد مطالعه انجام شده در سال ۱۹۴۶) به همین نتایج رسیده است. در مورد اوضاع فعلی فلسطین این کمیسیون گزارش میدهد.

"سرزمین فلسطین بصورت قلعه‌ای نظامی درآمد یافته است. ماهمیکه وارد هر شصت این موضوع را دریافتیم و روز بروز بر ما روشنتر گردید که جو سختی حکمفرماست. تعداد زیادی از ساختمانها بوسیله برچین‌های خاردار با وسایل دیگر حفاظت میشوند. اقدامات حفاظتی از طرف پلیس برای ما انجام میشد و غالباً زره پوش ما را همراهی میکرد. تمام نقاط کشور پر از پاسگاههای مستحکم پلیس است."

اینست وضعی که کمیسیون انگلیسی - آمریکائی برای فلسطین توصیف میکند. این شرح، گواه دیگری است در مورد نتایج اداره فلسطین بوسیله قیومت. این مطلب که فلسطین بصورت دژی نظامی درآمد است خیلی باعناست.

با این شرایط نمیتوان در باره دفاع از منافع اهالی فلسطین و یهودی شرایط مادی زندگی یا پیشبرد سطح فرهنگی مردم این سرزمین

مصاحبه استاد...

بقیه از صفحه ۳

در تاریخ دارد که یک نفر از پیغمبر اطاعت نکرد. پیغمبر به چادرش آمد، ام السله آنجا بود (ام السله در بین زنان پیغمبر جایگزین خدیجه بود و در فهم و شعور بین زنان پیغمبر) عرض کرد یا رسول خدا اینها امدوار بودند به خانه ایشان بودند اقوامشان را به بینند، وطنشان را به بینند. خانه خدا را زیارت کنند همه اینها معروفیت شده برایشان دیدن آنهاشان سرگ است شما مدتی به اینها مهلت بدهید خودتان هم استراحت بفرمائید. بعد خودتان حرکت کنید به طرف قربانی خودتان. آنها حتماً اطاعت خواهند کرد. پیغمبر مدتی در چادرش استراحت کرد و بعد رفت طرف گوسفند و قربانی خودش. مردم یکی بعد از دیگری رفتند و آنوقت اطاعت کردند. موارد بسیاری داریم که در برابر پیغمبر ایستادند. اما آقای غفینی به سخن اینکه یک بنایه داد مردم نگفتند این بنایه برای ما خطر دارد، این بنایه جان دادن دارد. خون ریختن دارد. نگفتند و اطاعت کردند. بنابراین این دوتا که یکی وحدت با حق و دیگری اطاعت از پهلوان این مردم داشتند و هنوز هم تاحدی دارند. این دوتا دیگر که یکی امانت است که رأی امانات تکلیف است که هر کسی به وظیفه خودش که در این اجتماع دارد عمل کند. اینها برای همه تفریح خود یکی هم صلاح و اصلاح. هر کس بگوید در خودسازی و اصلاح دیگران، اگر این چهارتا آنطوریکه باید در بین ملت ما ترویج و تبلیغ بشود و مردم را هدایت کند در وحدتشان اطاعت یکبارچه بودند در امانتشان، صلاحشان هم تبلیغ صحیح بشود و امانتداری و صلاح را شعار خودشان قرار دهند و امانتداری هست که این سه بهت به پیروزیها و شرات کمال آن انشاء الله برسد.

تشکیل شوراهای

س: یک طرحی در همین رابطه برای حفظ دستوریهای انقلاب اسلامی، برای طی این راه، برای برقراری یک جامعه توحیدی از طرف پاره‌ای از متفکرین اسلامی پیشنهاد شده از جمله برای ایجاد شوراهای همانطوریکه شما فرمودید مردم در سقوط شاه شرکت داشتند. برای اینکه مردم باز شرکت داشته باشند شوراهایی در تمام جهات بوجود بیاید. در صدر مشروطیت نیز برای دفاع از مشروطیت انجمنهایی داشتیم که در زمان محمدعلی میرزا از مشروطیت دفاع میکردند باتوجه باینکه عنوان شد آن خطرانی موجود است، آن اجانب خارجی حاضر نیستند به این مفتی‌ها دست بردارند و همین‌طور اعمال آنها در داخل، آن زندگی‌های افسانهای که داشتند آنها باز حاضر نیستند دست بردارند و به توطئه میپردازند، از طرف پاره‌ای از متفکرین اسلامی این طرح شوراهای عنوان شده که مثلاً در محلات شوراهای محلی باشد که امور مردم، مسائل محلی را این منتخبین طبیعی مردم که همانطور که در سوره بقره در مورد امامت ابراهیم مطرح میشود که ابراهیم در ابتلا افتاده و کلمات خدا را بهایان رسانده تا به مقام امامت رسیده آنکسانی مسئول شوند و انتخاب بشوند که نمایندگان واقعی مردم بوده باشند و در جریانات شرکت کرده باشند از ابتلا به پیروز بیرون آمده باشند و همین شوراهای در تمامی جهات در روستاها مثلاً شوراهای اسلامی روستاها بوجود آید که اینها خودشان در مقدرات خودشان دخالت نکنند و تصمیم‌گیری نکنند، در کارخانه‌ها و بهمین شکل در مدارس، در دانشگاهها و در تمام زمینه‌ها، میخواستیم نظر شما را بر این مورد بدانیم.

ج: به بار این نظر خوبی است. الان که دارند دانشگاهها شوراهایی دارند بین دانشجویان و استادان عرض می‌کنم که سایر طبقات و اصناف هم این شوراهای داشته باشند. بطوریکه ما در مشهد دیدیم دور هم جمع میشوند. ولی همینطور که فرمودید اگر صورت رسمیت داشته باشد از طرف امام، و افرادی انتخاب بشوند و شوراهای را اداره کنند این بسیار بهتر خواهد بود، مشرترا خواهد بود. از اینکه همینطور بطور بی‌برنامه یک عده‌ای دور هم جمع می‌شوند و می‌نشینند حرف می‌زنند و کار می‌کنند. و ما داریم در مشهد همین رفقای خودشان هفته‌ای یکی، دوبار جمع می‌شوند در کارهای غیر قدم برمی‌دارند. در کارهای مربوطه در همین زمانی که آقای غفینی اعلامیه‌ها را میداد بیشتر بوسیله رفقای ما تکثیر می‌شد و عمل می‌شد و اینها بودند که در بازار فعالیت می‌کردند تا بازار را ببندند. فعالیت می‌کردند در کارهای دیگر و در راهپیمایی و سایر کارها را تکیه می‌کنند اگر اینها هم به صورت انتخاباتات صحیح عمل بشود طبیعتاً به مراتب بهتر خواهد بود تا همینطور بی‌برنامه یک جمعیتی دور هم جمع بشوند. البته این پیشنهاد بسیار خوبی است. این را خوبست به آقا پیشنهاد کنید.

س: باتوجه به آن بحثی که استاد شهید ما دکتر شریعتی در چندین جا هم در مجموعه نامه‌های مخاطب‌های آشنا و همچنین در "خودسازی انقلابی" عنوان فرموده‌اند کمیوهای مکاتب مختلف را طرح کرده‌اند، که در کشورهای اروپای شرقی که مرفان نیست، آزادی

نیست و "غریب سرمایه‌داری، سوسیالیزم نیست یعنی مردم به نیازهایشان و به محصول کار خودشان نمی‌رسند. دکتر شریعتی در آنجا عنوان فرموده‌اند که اسلام این سه بعد را دارد: سوسیالیزم، عرفان، آزادی، که نمونه والگوی این راهم حضرت علی معرفی نموده‌اند که این سه وجه را داشت. تنها مکتبی که این سه وجه را دارد اسلام است. و باتوجه به اینکه امام هم بارها فرموده‌اند و خودتان هم شاهد بوده‌اید و تأیید فرمودید که توده مردم بودند که حرکت کردند و توده مردم هم مستضعف هستند فکر نمی‌کنند همانطور که بازم امام تکرار می‌کنند، بیشتر باید به این مستضعفین برسیم.

ج: بلی باید بیشتر به مستضعفین برسیم و آقا خودشان توجه دارند به این قضیه مسکن اینان را هم اول مطرح می‌کنند واز همه چیز لازم‌تر این است. معاصیهای تلویزیونی هم با این بهیچاره‌ها و زامنه‌نشین‌ها کردند که دیدیم آنها در چه سختی در چه فشار زندگی می‌کنند. انشاء الله امیدواریم که آقا را عدا عرطولانی بدهد و یوفتش بدارد که بتواند این معاصی‌ها را بپایه و عمل کند. انشاء الله.

س: باتوجه به نقش مطبوعی که حسینیه ارشاد و استاد شهید با دکتر شریعتی در این انقلاب داشتند و با آقا در مطرح و مجبور کردن سلسله ما به ایدئولوژی اسلامی نقش مطبوعی داشتند حالا که حسینیه ارشاد دوباره فعالیتش را شروع می‌کند شما چه پیشنهاداتی دارید.

ج: این جلساتی که هست به پیشنهاد تنها بعهده نیست، آقایان خودشان دور هم جمع می‌شوند برای اینکه راه دکتر ادامه پیدا کند. آنقدر هم که می‌آنجا بودم از مردم خواستم شما که علاقه دارید و لطف دارید به دکتر و واقعا یک ملت حق شناس هستی بخلان دادید که اگر کسی خدمت به جامعه ما کند، جامعه ما حق او را می‌شناسد و قدرانی می‌کند از او. ولی باید سعی بفرمائید راهی را که دکتر رفتند ادامه دهید و حسینیه ارشاد هم این مسیر باشد. خودشان مقدماتی دارند و سعی می‌کنند که حتی افرادی را که دعوت می‌کنند برای سخنرانی، بیشتر کسانی باشند که با فکر دکتر نزدیک باشند و با تبعیت از او بکنند و راه او را دنبال کنند. بنابراین چنین فکری هست و از قبل مطرح بوده.

امت: از لطفان متشکریم.

بقیه گفتار کارگران...

بقیه از صفحه ۲

۱۵ کیلوگرم شده است و بهنگام ورود او را باطافی می‌زدند و بارجو با سگی که زنجیرش را در دست داشته وارد میشود و برای ترسانیدن و تنگنا روحی او بارها سگ درنده را بسوی این کارگر حق طلب روانه می‌سازد و هنگامیکه آقای میرعلی میگوید: "من کاری نکردم که بجان من سگ انداخته‌اید" شخص امنیتی میگوید: "تو اخلاص کرده‌ای!"

در چنین حوی کارگران دلیر جهان چیت اعتصاب خود را آغاز میکنند. اعتصابیون روز اول را در سالی اجتماع میکنند. در روز دوم اعتصاب زندانها به کارخانه آمده و کارگران را از سالی اخراج و درها را قفل میکنند و کارگران میگویند: "ما اخلاص کردیم و میخواستیم ماشینها را با آتش بکشیم."

محمدصادق فاتح برزی سرمایه‌دار را الوصف کرد که در حیاط کارخانه بدم زدن مشغول بوده در پاسخ کارگران که خواستار چندریال حقوق بغارت رفتنشان بودند، میگوید: کارگر باید گرسنه باشد تا کار کند، بکریال شما نیدهم ولی حاضریم صدها هزار تومان به مقامات بالا بدهم."

در روز سوم اعتصاب، سروان منصوری به حیاط کارخانه می‌آید و مهندس خراسانی مدیر کارخانه و شریک حنایات فاتح متوف برای کارگران سخنرانی میکند و کارگران را با دادن وعده رسیدگی با موثرشان به رفتن به کارگاهها و شکستن اعتصاب دعوت مینماید، کارگران هوشیار که بارها این وعده و وعیدها را شنیده و بوج بودن آنها را تجربه کرده بودند، از قبول درخواست مهندس خراسانی سر باز می‌زنند.

در این هنگام سروان منصوری جلاد بجهای از میان کارگران بلند گرد و خطاب بآنان میگوید: "کی میگه ۸۰۷ تومن برای این بچه که؟"

در این لحظه پیرمردی از میان کارگران بپا میخیزد و میگوید: "چرا اونو بلند میکنی، منو بلند کن که ۵ تا بچه دارم و خودم هم ۸۰۷ تومن می‌خواهم!"

سروان منصوری خطاب به پیرمرد میگوید: "پیرمرد بشین، خفه شو، اخلاص کردی مکتبی!"

در این هنگام راشدی رئیس وزارت کار کرج سخنرانی می‌پردازد و همچون همیشه به کارگران وعده و وعید میدهد، کارگران رنج‌کشیده از او درخواست تعهد کتبی میکنند که راشدی ایا مینماید.

در حدود ساعت ۱۶/۵ تا ۲ کارگران شیفت بعد از ظهر نیز به کارگران شیفت صبح می‌پیوندند و حتی عده‌ای نیز از شیفت شب که از

قضایا مطلع شده بودند به کارخانه می‌آیند. پس از پیوستن کارگران دو شیفت، راشدی بعنوان گرسنگی بطرف اتومبیلش میرود تا از کارخانه خارج شود، کارگران میگویند: "بایست وضع ما را مشخص کن" او بدون توجه داخل اتومبیلش می‌نشیند و چون کارگران را در مقابل خود میباید بآنها رو کرده و میگوید: "از روی شما رد بشوم" و حرکت میکند، کارگران که سمیت او را می‌بینند و عطر را احساس میکنند، کنار میروند و راشدی از کارخانه خارج میشود. در این هنگام کارگران تصمیم میگیرند حیت درخواست چند ریال از حقوق غارت رفته خود، دسته جمعی بطرف شهران برای رفتن به وزارت کار حرکت کنند. برادران کارگر راهپیمایی خود را از کنار خیابانها و حاده‌ها شروع میکنند تا مزاحمتی برای عبور و مرور فراهم نیآورند.

در مقابل فرمانداری کرج از ۳ سز کرایه که ما جرایمهای روشن در جهت مخالف راهپیمایان حرکت میکردند عده‌ای زاندارم پیاده میشوند و بکارگران حمله میکنند، پس از مقداری زد و خورد کارگران پراکنده میشوند و در ساقی دورتر دگر بار جمع شده به راهپیمایی خود ادامه میدهند و پس از گذشتن از کره دره بعلت خستگی و تشنگی دفاعی چند استراحت میکنند و دوباره بسوی شهران روانه میشوند.

در مقابل شرکت نفت پارس در راه شهران-کرج، سروان منصوری با یک نظامی مافوق و چند مأمور که محافظ آنها بودند، کارگران را دعوت به بازگشت میکند. برادران کارگر می‌پایند در این لحظه سروان منصوری خطاب به برادران کارگر میگوید: "اگر خایه دارید، بیایید جلوتر. کارگران مصممانه گام پیشی میگذارند و با کینه به دشمن در حالیکه برای جلوگیری از شلیک دژ عیسان عسکهای شاه را که در مسیر بدست آورده بودند، بلند کرده پیش میروند.

در مقابل کاوانسراسازی با سه ردیف زنجیری سرباز و زاندارم که حتی توب نیز همراه خود آورده بودند، مواجه میشوند و چون قصد ادامه راهپیمایی بسوی شهران را میکنند، ابتدا با چوب مورد حمله قرار میگیرند و سپس شلیک هوایی آغاز میشود و در نهایت زاندارمها فرماندهی سروان منصوری بسوی کارگران شلیک میکنند.

در این حادثه ۳ کارگر از حسان چیت با ساسی: علی کارگر، حسین نیکوکار و وحیدهاله حشم فیروز ۱۱ تن دیگر از حمله پراکنده شرکت واحد و اعضای یک خانواده که در حال گذشتن از حاده بودند شهید و تعداد زیادی از حمله افراد زیر از کارخانه جهان چیت معروف میگردند.

۱- اکبر دانش کهن	۹- حسین رشیدی
۲- اجا صلی پور اکبری کسائی	۱۰- فیض‌الله خلعت فلاح
۳- علی محمد رضا حسینی	۱۱- صدرالله ابراهیمی
۴- علی محمد تاربان	۱۲- حسین عسگری
۵- محمد اسلامی	۱۳- محمد گودری
۶- حبیب عطاردی	۱۴- محمد رضا فیض آبادی
۷- حسین دره شیری	۱۵- محمد صیبری

۱- علی اکبر قادری
خون برادران کارگر شهید جهان چیت بر اسفالت حاده تهران - کرج لکه نگی بر پیشانی رژیم شاه و ستاره درخشان بر آسمان مبارزات توده‌های مستضعف خلق ما گشت و یکار دیگر نشان داد که برای نابودی دشمن سنگر میبایستی مشکل و مسلح به ایدئولوژی انقلابی مستضعفین و قهر انقلابی گشت.

دیگر کارگران جهان چیت دشمنان خود را که در هیئت شاه و سرمایه‌داران و عمال و اربابان خارجی آنها بودند بخوبی میشناختند. فریاد ابودر زمان، علم شهادت نیز آنچنان که آن معلم بزرگ پیش‌بینی کرده بود بسرعت خانه‌ها، کارخانه‌ها، مدارس، روستاها و... را فرا میگرفت تا از هر کدام حسینیه‌ای بسازد.

فریاد گرش و نوشته‌های برخاسته از دردش توسط تنی چند از برادران کارگر در میان کارگران جهان چیت دست بدست میگشت و کارگران دوستان خود را در هیئت آنها، آنان که علی در وصفشان گفت که کارگر بودند و از دسترنج خود میزیستند و یا به نجاری چون نوح و یا به زنبیل‌بافی چون داود و یا به ماهیگیری و چوپانی چون یونس و محمد میرداختند و یا چون علی زمین سکاوبندند و درخت غرس میکردند و قنات می‌زدند و... و مکتب نجابتش خود را در جهان بینی توحید می‌یافتند.

کارخانه جهان چیت در این روزها به مرکزیت مبارزات از برادران کارخانه جهان چیت فعالیتها روز بروز ابعاد وسیعتری مییافت و در پاره‌ای از موارد نیز موفق به عقب نشاندن کارفرما میگشت. با اوجگیری نهفت مردم مسلمان ایران در یکسال گذشته کارگران جهان چیت نیز مبارزات خود را شدت بخشیدند، در تظاهرات و اعتصابات و راهپیمایها شرکت نمودند و همای با سایر خواهران و برادران مبارز خود تا سقوط رژیم مشغور پهلوی لحظه‌ای دست از مبارزه برنداشتند.

بقیه در صفحه ۸

نابود باد امپریالیسم، صهیونیسم و ارتجاع

اسناد...

بقیه از صفحه ۵

برای یک همکاری مسالمت‌آمیز اعراب و یهودیان فلسطین باشد و همچنین در جهت منافع مشترک و بهزیستی آیندو ملت و خوشی تمام اهالی فلسطین و نیز در جهت صلح و امنیت خاور نزدیک است.

چنانچه این راه حل به علت روابط موجود بین یهودیان و اعراب غیرقابل اجرا باشد (دانشتن عقیده کمسیون اختصاصی در این مورد بسیار مهم خواهد بود) باید دومین راه حل را مورد توجه قرار داد که مانند راه حل اول در فلسطین دارای طرفدارانی است و تقسیم این کشور را بدو حکومت مستقل، یک دولت یهود و یک دولت عرب مورد نظر دارد.

تکرار میکنم این راه حل، قابل تأیید نیست مگر اینکه محقق شود که روابط بین یهودیان و اعراب فلسطین با ندادن این تیره است که زندگی مشترک و مسالمت‌آمیز آنها را غیرممکن ساخته است.

مسئله کمسیون باید آیندو راه حل را بررسی نماید و این امر را در تنظیم وضع آینده فلسطین همراهی میکند. کمسیون باید طرحهای مربوط به رژیم آینده فلسطین را با توجه به تمام جوانب امر و بمنظور ارائه پیشنهادات موجه و مدلی به مجمع عمومی آینده، مورد بررسی قرار دهد. و این موضوع مجمع عمومی را به حل عادلانه این مسئله در جهت منافع اهالی فلسطین و سازمان ملل متحد و نفع مشترک ما که تقویت صلح و امنیت بین‌المللی است، کمک خواهد کرد.

اینها ملاحظاتی هستند که نمایندگی شوروی معتقد است که در این مرحله، ابتدائی بررسی مسئله فلسطین، ملزم با اظهارات است. "روزنامه" اومانیتیه *HUMANITY* چاپ پاریس مورخ ۱۹ مه ۱۹۴۸ تحت عنوان "آقای فلوریون بونت *Florentin Bonte* در محل ول دیو *Val d'Heu* (اوستودیوم زمستانی) اعلام کرد که حزب کمونیست فرانسه درودهای گرم خود را به مناسبت ایجاد دولت اسرائیل میفرستد" چنین می‌نویسد:

"در میتینگ بزرگی که دیشب در محل ول دیو به مناسبت تشکیل حکومت اسرائیل برپا گردید، آقای فلوریون بونت، عضو کمیته مرکزی و نماینده پاریس رشته سخن را بنام حزب کمونیست فرانسه در برابر چهارصد هزار نفر بدست گرفت و چنین اظهار داشت:

"گرمترین درودهای صمیمانه حزب کمونیست فرانسه، وابسته و همراه دائمی مبارزان راه آزادی، دموکراسی و استقلال، را بدولت جدید یهود که در میان رنجها و محنتها و به بین نبرد قهرمانانه بهترین فرزندان اسرائیل تشکیل گردیده است، میفرستم."

اظهارات فلوریون بونت که چندین بار بوسیله کف زدن برزور حاضرین قطع شد حمایت حزب کمونیست را که نمایندگان اولین امضا کننده طرح اتحاد یهودیان بمنظور مقاومت و تشریک مساعی برای ایجاد اسرائیل بوده‌اند، متجلی گردانید.

با یادآوری ستیزیهای آلمان هیتلری که قربانیانش یهودیان بوده‌اند و تذکر مبارزاتی که یهودیان علیه فاشیسم کرده‌اند فلوریون بونت تأیید کرد که یهودیان حق امنیت را بدست آوردند."

آقای گرومیکو میگوید:

۲ - قسمتهائی از اظهارات گرومیکو در سازمان ملل متحد در مورد اقدامات نظامی دول عربی، ۲۱ ماه مه ۱۹۴۸.

"من قصد ابراد یک سخنرانی مفصل ندارم زیرا موضع اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی در مورد مسئله فلسطین چندین بار بوسیله نمایندگانش در مجمع عمومی مشخص شده است.

ما چندین بار اعلام کرده‌ایم که راه حل مجمع عمومی مورخ ۲۹ نوامبر ۱۹۴۷ یک تصمیم عادلانه است و موافق منافع دولت فلسطین (یهودیان و اعراب) میباشد بنابراین باید بهرود اجرا گذارده شود.

در مورد دولت یهود، اکنون وجود دارد، خواه خوش آیند باشد خواه نباشد این دولت موجود است، نه تنها این دولت وجود دارد بلکه بوسیله تعدادی از کشورها نیز شناخته شده است. نمایندگی اتحاد جماهیر شوروی نمیتواند از ابراز مراتب تعجب خود به لحاظ موضع کشورهای عربی در مورد مسئله فلسطین، امتناع نماید. ما همگی از تصمیم این دول یا لاقابل بعضی از آنها با ارسال قوا به فلسطین و اتخاذ موضع نظامی بمنظور نابودی جنبش آزادی ملی متجلی شده در این کشور، متعجب هستیم. دولت اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی بوسیله نمایندگان خود در مجمع عمومی و شورای امنیت چندین بار اعلام کرده است: که طرفدار کوششهای گسترده ملت‌های خاورمیانه از جمله ملت‌های عرب - بمنظور بدست آوردن استقلال کامل و آزاد شدن از نفوذ اجانب میباشد، که طرفدار جنبشهای آزادی ملی ملت‌ها و بویژه ملت‌های عرب در اقدام مشروعشان برای احراز استقلال کامل است. این امر از جمله یکی از اصول سیاسی پیروی شده بوسیله اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی است که به نفع حاکمیت و استقلال کلیه ملت‌ها اهم از بزرگی و کوچکی میباشد.

ما تسلیم این نظریه که کوشش برخی از سیاستمداران عرب و هواگیری آنها در اجرای راه حل مجمع عمومی صهیونیستی در تشکیل دو دولت مستقل - دولت عرب و دولت یهود - در جهت منافع اساسی ملت‌های خاور عربی است، معیوم. ما بصورت منافع اساسی ملت‌های خاور عربی را با اظهارات بعضی از سیاستمداران عرب و اقدامات برخی از دول عربی که امروز شاهد آن هستیم، موافق بدانیم.

۳ - اظهارات مالیک *Malik* در سازمان ملل متحد، سوم مارس ۱۹۴۹.

"در دسامبر گذشته در جلسات شورای امنیت که در پاریس برگزار شد، نمایندگی اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی این امکان را یافت که بطور شروح نظریاتش را در مورد قبول اسرائیل بعنوان سازمان ملل متحد اظهار دارد. نمایندگی اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی عقیده داشت که شورای امنیت نباید به تقاضای اسرائیل صهیونیستی در خصوص در سازمان ملل متحد پاسخ مساعد بدهد. زیرا هر کسی میداند که اسرائیل دولتی صلیح طلب است که صادقانه تصمیمات سازمان ملل و بالاخص دستورالعمل شورای امنیت را اجرا میکند."

۴ - قسمتهائی از اظهارات مالیک در سازمان ملل متحد، ۴ مارس ۱۹۴۹.

"نمایندگی اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی با الهام از اصول اساسی سیاست خارجی این دولت که عبارت از شجاعتی حق آزادی، استقلال، داشتن دولت و بهیچوجه در کمال آزادی بر طبق اراده خلقی است، از اولی روز مذاکرات درباره فلسطین از این موضوع که یهودیان و اعراب فلسطین هر دو حق استقلال و آزادی و حتی حق تحریر طلبی بمنظور تشکیل یک دولت مستقل دارند، دفاع کرده است."

در اینجا در باره آوارگان عرب هم صحبت شد. ولی آیا دلیل وجود دارد که دولت اسرائیل مسئول این امر است؟ اگر سوال شود که چه کسانی مسئولیت اوضاع آوارگان عرب را بعهده دارند، باید نیروهای خارجی که بآن اشاره کرده‌ام، نیروهای که بمنظور انحصار کردن استخراج ثروت‌های نفتی خاورمیانه و نزدیک و بمنظور ایجاد پایگاه‌های استراتژیکی در این قسمت از جهان، از منافع خود دفاع میکنند مورد توجه قرار داد. و این امری است که نه موافق با صلح و امنیت بین‌المللی است و نه در جهت منافع ملت‌های عرب و یهود است. جز هوسهای تهاجمی برخی از رهبران چند کشور مطلبی دیگر وجود ندارد.

چه غرایبی مساعدت به تنظیم سریع مسئله آوارگان عرب میباشد؟ آیا برای حل این مسئله که عبارت از ایهام و عدم ثبات و مداومت موجود در فلسطین است، باید بین دولت‌های عربی و اسرائیل درگیری نظامی باشد یا اینکه صلح حکومت کند؟ ما مطالبه "منصفانه" این مسئله هر شخص واقع بین و با شرف تشخیص خواهد داد که رفتار مسالمت‌آمیز در مورد حل مسئله آوارگان عرب بسیار مساعدتر است تا تعطیلات نظامی و بی‌ثباتی فعلی که در فلسطین جریان دارد."

در این مورد روزنامه "امانتیه" در شماره ۲۲ مه ۱۹۴۸ با مناسبت فرستاده مخصوص خود کاترین وارلن *Catherine varlin* چنین می‌نویسد:

"تقریباً مسلم است که اهالی شهرها و روستاهای عرب منطقه یهودیان بطور دسته جمعی خانه‌های خود را ترک کرده‌اند. این مهاجرت دسته جمعی نتیجه فشار مخوفی است که بوسیله برخی از جناح‌های عرب بوجود آمده است. این جنگ که بعضی خواسته‌اند بعنوان یک جهاد برای آزادی و رهائی اعراب فلسطین معرفی نمایند، مورد قبول اکثریت اعراب فلسطین نیست. اگر آنها مهاجرت کرده‌اند برای اینست که ما هزاره در آنجا یک جو وحشت بوجود آورده‌اند. و این بدین لحاظ است که سران ممالک عربی انجام جنگی را که تلفی به ملتشان ندارد قبول کرده‌اند."

ص ۶۴ - ۷۳

ترجمه از: مجله "پارتیزان"

مارس - آوریل ۱۹۷۰ شماره ۵۲

بقیه از صفحه ۱

برخورد مقطعی با ارتش

انقلاب اسلامی ما آنقدر طول نکشید تا هسته‌های مقاومت مسلحانه و سازمان‌های مسلح پیش‌تاز ارتش انقلابی مردمی تکامل یابند. در برابر دشمنان حیرت‌زده ناظران خارجی فرار دستجمعی و سپس شورش‌های پراکنده سربازان که به فرمان امام و مسئولیت مردمی و اسلامی آنان آغاز شد، به سرعت در همه جا گسترش یافت و به طیفان گسترده علیه فرماندهی ارتش مزدور تبدیل گردید و سرانجام سریعتر از آنچه انتظار میرفت بازمانده ارتش را وادار به عقب‌نشینی و تسلیم در برابر انقلاب نمود.

مجاهدان مسلح که از میان توده رزمنده برخاستند آنقدر فرصت

نیافتند تا یک نیروی مسلح منجمد و بی‌سار و مسلح به دانش سیاسی و مکتبی تبدیل شوند، با انتقال قدرت ایمان و شور انقلابی موجب شد جوانان از جان گذشته و مسلح انقلاب با هشیاری و آمادگی بی - خطری در حساسترین لحظات تاریخی به مقصد آخرین مقاصد پراکنده دشمن را درهم بکسند بلکه در سراسر کشور بحوثی از انقلاب باسنادی کردند و فرصت ابراز وجود به ضد انقلاب ندادند و هنوز هم همان مجاهدان برزور با ایمان انقلاب‌اند که از دست‌آوردهای جنبش حراست می‌کنند و با هشیاری و تلاش شبانه‌روزی عناصر ضد انقلابی را بدام می‌اندارند و بدست دادگاه‌های عدل انقلاب اسلامی می‌سپارند. اما این نیرو در آن درجه از رشد کمی و کیفی که ضرورت شرایط انقلابی حاکم احاطت می‌کند، نمی‌باشد، تا ما را از وجود ارتش در خدمت خلق بکلی بی‌خبر کند.

گذشته از این سنگینی وزه عناصر مردمی در میان ارتش سبب شد، در اولین ساعات مراحل سپاهی انقلاب به مردم به پیوستند و دعوت امام را لبیک گویند و هوشیاری انقلابی آنان و اختلاف عظیم بین سران و فرماندهان خائن و مزدور ارتش و توده سربازان و درجه داران و افسران جز، موجب شد بخش عمده افراد ارتش خود را از سیاست ضد مردمی سران خائن رژیم و فرماندهان جلاد کنار بکشند. پیوند عقیدتی (ایدئولوژی اسلامی) بین انقلابیون و افراد رده پائین ارتش و عمده افسران جوان عامل مؤثر دیگری در تغییر موضع ارتش بود. تحت تأثیر سیاست مذهبه امام و برخورد برادرانه انقلابیون با نیروهای اصیل نظامی شعارها و آرمان‌های جنبش سرعت بدرون یادگاشها و سربازخانه‌ها گسترش یافت و مورد استقبال قرار گرفت. مجاهدان مسلح در کنار برادران نظامی خود از انقلاب باسنادی کردند و سربازان و افسران به صفوف مردم پیوستند.

تصفیه وسیع سران و فرماندهان و امرای ماسد و دست نشانده استبداد و استعمار اگر چه گهگاه با ناراضی‌هایی همراه بوده است در مجموع خلعت ضد مردمی ارتش را شدت تضعیف کرده است. مسلماً ادامه این تصفیه‌ها همراه با آموزش وسیع سیاسی - مکتبی در کلیه واحدها و دخالت دادن افراد نظامی در امور سیاسی و تعیین سرنوشت چنانکه هم‌اکنون آغاز شده است، سیر تحولی فوق را تسریع خواهد کرد.

از این روست که نمیتوان به ارتش ایران در شرایط کنونی همانند یک ارتش ضد خلقی برخورد کرد و خواهان انهدام فوری آن شد. اگر اقدامات اساسی مذکور "تصفیه و تغییر مناسبات اداری حاکم و آموزش سیاسی - مکتبی همراه با شرکت دادن در امور سیاسی و از بین بردن فاصله و جدائی بین مردم و سربازان و افسران هم‌چنان با سرعت و عمق کافی ادامه یابد - میتوان امیدوار بود که ارتش در کنار مجاهدان پاسدار انقلاب صمیمانه از دست‌آوردهای انقلاب حراست کرده در برابر ضدانقلاب مردانه ایستادگی کنند.

صد انقلاب با توجه به ریشه‌های عمیق و گسترده‌ای که استبداد و استعمار در خاک وطن ما دارد و با توجه به وجود تفاوت‌های قومی - مذهبی و دیگر مناقضات ایدئولوژیک و با توجه به ساخت عشاری بخشی از جامعه و موقعیت خاص جغرافیای سیاسی امیدواری زیادی برای تحریک و ایجاد آتوب و بلوا و جنگ داخلی از راه دامن زدن به حساسیت‌ها دارد. ما هم‌اکنون شاهد اینگونه تحریکات در نقاط مختلف و حساس کشور هستیم. بالا بودن نسبی آگاهی انقلابی مردم - بطور کلی مانع از موفقیت ضد انقلاب میشود - بخصوصی اگر رهبران انقلاب قاطع و بوع و بر اساس معیارهای انقلاب اسلامی با مسایل و مشکلات افروم مختلف برخورد کنند، نقشه‌های ضد انقلاب نقش بر آب خواهد شد. با توجه به ملاحظات فوق در این مرحله که هدف فوری تثبیت موقعیت انقلاب و سرکوبی عناصر رژیم گذشته و جلوگیری از تحریکات و نفاق افکنی‌های دشمن است، صحبت از انحلال ارتش نشانه یک برخورد غیرمسئول و یا فرصت طلبانه است.

فرصت طلبانه ناشی از انگیزه کسب قدرت بدست یک اقلیت نا - چیز و تحمیل میبستی مغایر با خواست و اراده اکثریت عظیم مردم و تمایل عمومی انقلاب که باید از انگیزه صادقانه اصلاح و تصفیه ارتش به منظور حفظ آن در خدمت انقلاب جدا شود. تردید نیست که هدف سپاهی در چارچوب نظام اسلامی آنست که ارتش اساساً "از حالت یک ارتش مزدور خارج شود و با توجه به شرایط عصر حاضر و ضرورت‌ها بصورت نوینی پی‌ریزی و بنیان نهاده شود.

در همین رابطه است که تغییر تدریجی مقررات و مناسبات استبدادی و ضد مردمی و ضد اسلامی موجود، ضرورت فوری دارد - از بین بردن تبعیض‌ها و تخفیف اختلاف در پاداش‌های مادی و معنوی و بها دادن به صلاحیت و شایستگی و تقوی بجای معیارهای طاقوتی و ارزشهای انسانی مانند آزادی و حق تعیین سرنوشت و احترام به حیثیت افراد بجای اعمال زور و کاربرد شیوه‌های استبدادی و ضعیف‌کنی باید در دستور فوری کار اصلاح ارتش قرار گیرد. ...

درود بر زن مسلمان، پیش‌تاز انقلاب اسلامی

تشکیل شورای انقلاب اسلامی کارگران جهان چیست

و اداره کارخانه توسط شورای کارگران

لارم بتذکر است که در دوران حکومت طاغوت سیدیکای فرمایشی‌ای زیر نام "سندیکای کارگران جهان‌جیت" وجود داشت که اداره کنندگان آن از جانب کارفرما انتخاب می‌شدند و کسری توجهی به خواسته‌های کارگران نمی‌نمودند و تنها رسالتشان سرکوب کارگران و شرکت در میتینگ‌ها و تظاهرات دولتی نام کارگران بود.

در سال ۴۹ از جانب کارگران برادر غلامعلی موحدی مهر به نمایندگی کارگران انتخاب می‌شود این انتخاب مورد مخالفت ساواک قرار می‌گیرد و برادر موحدی مهر را علیرغم داشتن ورقه کفالت به زندان‌های اصرار و سپس بعنوان خدمت روانه راه‌انداز و سپس لارستان می‌نمایند.

پس از پایان خدمت در سال ۵۱، ساواک ایشان را اصرار و اخطار می‌کند که نباید به کارخانه بازگردی، برادر غلامعلی به کار الکتریکی می‌پردازد، لیکن ارتباط خود را با کارگران جهان‌جیت قطع نمی‌کند و از طریق برگزاری مجالس مذهبی - سیاسی پیوند خود را با کارگران حفظ می‌نماید.

برادر ایشان آقای غلامحسین موحدی مهر نیز در سال ۵۲ اخراج و سپس بجرم "تحریک و تشویق کارگران جهت گرفتن دستمزدها" و ایجاد اخلاق و رهبری اعتصابات و برگزاری جلسات مذهبی و تبلیغ و پشتیبانی از امام خمینی دستگیر می‌گردد.

بهنگام دستگیری برادران، ما مورین امنیتی تفسیر پرتوی از قرآن آیت‌الله طالقانی و کتابهای آقای بازرگان را در وسط خیابان پس از ریختن نفت پاش می‌کنند.

پس از پیروزی مرحله اول مبارزه (سقوط رژیم وابسته به امپریالیسم) برادران موحدی مهر همراه با سایر برادران مسلمان متوجه می‌شوند که مسئولیت آنان سنگین‌تر از سابق است و می‌بایستی کوششی در جهت حفظ دستاوردهای انقلاب و تعمیق آن و همچنین بحرکت درآوردن چرخهای تولید کارخانه و تصفیه کارخانه‌ها و عناصر ضد انقلابی و برقراری حاکمیت مستضعفین و دفاع از حقوق کارگران بنمایند.

در ۷ اسفند کارگران بعثت اعتمادی که به آقای غلامعلی موحدی مهر داشتند طی طوماری از کمیته امام در کرج درخواست آمدن ایشان بکارخانه را می‌نمایند.

کارفرما از آمدن ایشان بکارخانه ناراحت شده به وزارت صنایع و معادن مراجعه و از شخصی باسم حاج علی طرخانی که خود را نماینده امام معرفی می‌نماید نامه‌ای می‌آورد که آقای موحدی مهر را به کارخانه راه ندهند و دو نفر از دوستان ایشان با نامی آقایان سید - علی اکبر دهقان نیری و سیدعلی دهقان نیری را بجرم همکاری با برادر موحدی مهر از کارخانه اخراج می‌کند.

برادر موحدی مهر پس از اطلاع از جریان اخراج دو نفر فوق بکارخانه آمده و احکام اخراج را پاره می‌کند. کارگران پس از اطلاع بعنوان تأکید در جلوی کارخانه اجتماع می‌کنند.

در اینزمان حاج علی طرخانی تلفناً با آقای موحدی مهر می‌گوید: "کارخانه را ترک کن" برادر موحدی می‌گوید: "من از طرف کمیته امام آمده‌ام" حاج طرخانی پاسخ می‌دهد: "من دستور داده‌ام که کمیته کارت شما را بگیرد". کمیته امام نیز متأسفانه در مقابل اوامر حاج - طرخانی تسلیم می‌گردد.

برادران به وزارت صنایع و معادن نزد حاج طرخانی جهت تشریح مسائلشان می‌روند که چنین پاسخ می‌شود: "اگر مهمانی بمنزل شما بیاید، هرچقدر هم خوب باشد ولی زمانی که صاحبخانه راضی نباشد، باید برود، شما نیز باید بروید!!"

برادران کارگر عنوان می‌کنند که ما فکر کردیم که شما طرفدار مستضعفین هستید، اگر میدانستیم مدافع مستکبرین هستید خدمت شما نمی‌آیدیم.

در بازگشت، کارگران را دعوت به تشکیل جلسه سخنرانی را بکارگران می‌نمایند. در همین زمان از برادران وزارت صنایع و معادن حاج آقاان ابوالفضل طالب و محمدرضا نعمت‌زاده به کارخانه می‌آیند که ابتدا پذیرفته نمی‌شوند و کارگران عنوان می‌کنند تا شما را نمایندگان ما تأیید نکنند بشما امکان سخنرانی نمی‌دهیم، نمایندگان افراد فوق را می‌پذیرند و با همکاری و زیر نظر آنان شورای انقلاب اسلامی کارگران جهان‌جیت تشکیل و برادران زیر آقایان:

سیدعلی دهقان نیری
علی اکبر زارع
غلامحسین موحدی مهر

غلامعلی موحدی مهر

غلامعلی عبدالعظیمیان

عفسفر زارع چناری

محمد رضا نوری

باتفاق آراء انتخاب می‌شوند.

از آن تاریخ دفتر سرهنگ بازنشسته یعنی ما مورانتظامات کارخانه از جانب ساواک به مرکز شورای انقلاب اسلامی کارگران تبدیل می‌شود. فعالیت‌هایی که آن بدو تأسیس شوراها تا تاریخ ۸ اردیبهشت ۵۸ انجام گرفته است.

- ۱- ایجاد نظم در کارخانه با همکاری و همکاری کارگران.
- ۲- پرداخت اضافه دستمزد.
- ۳- پرداخت حقوق از میان رفته همچون: حق اولاد، حقوق گذشته و عقب‌مانده.
- ۴- دادن پاره‌چک و چلوازی برای اولین بار به کارگران.
- ۵- تصویب پرداخت کامل حقوق در ایام تعطیلی و مرخصی.
- ۶- افزایش تعطیلات نوروزی از ۲ تا ۳ روز به ۱۴ روز (تا ۱۳ مرداد).

۷- ارمیان بودن تبعیضات حقوقی بین افراد مشترک‌التعل و دارای سابق یکسان.

۸- افزودن ۴۳٪ به حقوقها، دارندگان حقوق کم تا ۱۲٪ به حقوقشان افزوده گشته در صورتیکه افرادی که حقوق کمی داشتند به حقوقشان چیزی افزوده نشده و به پاره‌ای نیز ۱۰٪ و ۰۰۰ که میانگین آن ۳۳٪ را نشان می‌دهد که معادل یک میلیون و هشتاد هزار تومان در ماه می‌باشد.

۹- کلیه اضافه‌کاریهای راند و کنار لیسنی‌ها و پول‌های که به نور چشمها پرداخت می‌شد قطع گردید. و به حقوق کارگران افزوده گشته است.

۱۰- جلوگیری از ضایعات حیقه و میل‌هایی که توسط بورژوازی می‌شد است.

۱۱- تغییر اعضای شرکت تعاونی و انتخاب جدید هیئت‌مدیره شرکت تعاونی.

۱۲- به بالا بردن سطح تولید (در اینجا لازم است از زمین‌های خراسانی که پیشتر بر استفاده حداکثر از کارگر، پائین آوردن ساعات کار، افزودن ماشین بدون رشد حقوق، بود بگذرد که تا نیرات بسیار منفی‌ای بر روی کارگران و همچنین کیفیت کالا و کیفیت آن می‌گذشت).

۱۳- بالا بردن کیفیت کالای تولید شده.

۱۴- استخدام و بکار گماشتن ۱۳۰ کارگر جدید (برادران عزیز شورا معتقدند که برخلاف نظر مهندس خراسانی - که نظر عامی سرمایه‌داران می‌باشد - تقسیم عادلانه کار در کارخانه‌ها ۴۰ تا ۸۰٪ از مشکل بنگاری را حل و کیفیت کالا + سطح تولید را بالا برده و کارگری را که در نظام طاغوتی در جوانی برای سود بیشتر شیره جانش را می‌کشیدند و از صحنه تولید خارج می‌ساختند در نظام توحیدی می‌تواند به پایان دراز بعنوان عضوی مولد در خدمت رشد خود و جامعه اسلامی به تولید بپردازد.

۱۵- دادن غیر به قسمت‌هایی که از نظر بهداشتی لازم بوده ولیکن سابقاً عملی نمی‌شد است.

۱۶- ایجاد کتابخانه.

۱۷- تشکیل کلاسهای اسلامی.

۱۸- برقراری سخنرانی جهت کارگران برای آگاهی و آشنائی بحقوقشان.

۱۹- ایجاد باشگاه ورزشی جهت حفظ تندرستی و نشاط کارگران.

۲۰- توافق در مورد دادن پاره‌چک مصرفی به کارگران.

۲۱- برقراری سرویس جهت کارگران

و
در پایان گفت و شنود وقتی از برادران کارگر مروج در اردیبهشت ۵۸ سوال شد معیار شما در انتخاب نمایندگان جهت شورای انقلاب اسلامی کارگران چه بود؟ چنین پاسخ دادند: "۱- مسلمان بودن

۲- طرفدار حق بودن، ۳- پول پرست نبودن، ۴- حق کارگر را ندیده و ندیده نماندن، ۵- به یک کارگر در کارخانه (شهادت ۸ اردیبهشت ۱۳۵۰)

سوال: "چه انتظاری از جمهوری اسلامی دارد؟" گفت: "همانگونه که مستضعفین می‌بایست در تمام امور خود به سیاستمداران و نمایندگان میان بروند و به گفته قرآن و امام خمینی که خواستار امامت مستضعفین می‌باشند، عمل شود. و برادر محمود کارگر فرزند ۱۵ ساله شهید علی کارگر که مدت ۲ سال است در کارخانه کار می‌کند پیام زیر را برای خواهران و برادران کارگر خود فرستاد: "من از خواهران و برادران کارگر می‌خواهم که به کار خود بچسبند و کار کنند و گول توطئه‌های رنگارنگ دشمن را که

خواهران موقوف ساختن امر تولید می‌باشد، مخورند".
گفت و شنود ما با برادران کارگر کارخانه جهان‌جیت پایان رسید در حالیکه به قدرت خلافت توده‌های مستضعف و کارائی شوراها و نقش این شوراها در یارسازی میهن اسلامی و دفاع از دستاوردهای انقلابی و تحقق بخشیدن به اصل حاکمیت توده‌های مستضعف از طریق شوراها می‌بایستند.

بعیان دیدم که چگونه نظر به ضرورت حاکمیت سرمایه‌داران بر موسسات تولیدی آبرو باخته است و عمل انقلابی شورای اسلامی کارگران در صورت پیروی سایر واحدهای تولیدی می‌تواند سطح تولید و حقوق کارگران را بالا برده و مسئله بنگاری را حل و کشور را در جهت استقلال اقتصادی یاری رساند.

گرمای باد خاطره شهیدای کارخانه جهان‌جیت
درد بر کارگران مبارز جهان‌جیت
هرچه موهن باد شورای انقلاب اسلامی کارگران
جهان‌جیت.

اسنادی در مورد موضع روسیه شوروی

نسبت به مسئله

ترجمه

فلسطین

۱- اظهارات گرومیکو Gromyko در سازمان ملل متحد، نوامبر ۱۹۴۷ "مذاکرانی که در جلسات مجمع عمومی و در اولین کمیسیون مورب گموت نشان دادند که مسئله فلسطین حالت سیاسی حادی پیدا کرده است. بنظر می‌رسد که کلیه نمایندگان شرکت‌کننده در مذاکرات همین عقیده را دارا باشند. این مسئله باید از طرف سازمان ملل (سازمان ملل) مورد رسیدگی قرار گیرد. قبول این امر که مسئله فلسطین باید در مجمع عمومی بررسی شود تنها مبنی و غایت موضوع نیست بلکه به سازمان ملل اختیار و مسئولیت می‌دهد که راه‌حلی برای این مشکل پیدا کند. بالتسبیح برای ما این رسالت پیش می‌آید که کلیه جواب مسئله را با رعایت اصول و اهداف سازمان و با عنایت به مافع صلح و امنیت بین‌المللی مورد مطالعه قرار دهیم.

مذاکرات همچنین معلوم کردند که اخذ تصمیم معین و قطعی نسبت باصل و ماهیت این مسئله امری مشکل است. لذا این مذاکرات فقط می‌تواند اولین مرحله بررسی مسئله فلسطین باشد. بعقیده عموم شرکت‌کنندگان تصمیم اصلی و ماهوی نسبت باین مسئله باید در جلسه مجمع عمومی آینده در آخر سال اتخاذ گردد. بهذا مذاکرات بیانگر این موضوع بودند که عده‌ای از نمایندگان معتقد به ضرورت تفادیل طریقه‌هایی نسبت به برخی از جنبه‌های مهم مسئله فلسطین در همین جلسات هستند. هرچند ناقص باشد بحث پیرامون بعضی از جنبه‌های مهم مسئله خودمند خواهد بود. زیرا اولاً به نمایندگان امکان شناخت بهتر مسائل مربوط به فلسطین بویژه وضعیت کنونی این کشور را می‌دهد. ثانیاً چنین مذاکرانی، علیرغم قدماتی بودن آن کار ما را در موفقیت مسئله نمایندگی و جهت دادن بکارهای کمیسیون (کمیسیون) که قصد ایجاد آنرا داریم و باید برای مجمع عمومی عادی آینده نسبت بمسائل اساسی پیشنهاداتی تهیه کند (مطرح است آسان می‌کند.

با بررسی قدماتی مسئله فلسطین و با مشخص کردن اعمال و روش کمیسیون مذکور ناگزیر از بیان این امر است که تحت سیستم "قیومت" که در سال ۱۹۴۲ ایجاد شده برای اداره فلسطین موفق نبوده و تاب مقاومت در برابر مسائل را نبوده است. گمان نمی‌کنم که کسی بتواند این مطلب را مورد اعتراض قرار دهد. باهدفی که هنگام اهداء "قیومت" مورد توجه بوده وصول حاصل نشده است. اعلامیه‌های رسمی که همراه با تأسیس سیستم قیومت در فلسطین، صادر گردیده‌اند بصورت نامه‌های مرده درآمده و اجرا نشده‌اند. شکست سیستم قیومت فلسطین در طول تاریخ اداره این کشور تحت این رژیم را می‌توان مشاهده کرد، بدون اینکه لازم باشد از وضع کنونی این کشور سخنی بعیان آورد. در اینمورد خویش یادآوری شود که در سال ۱۹۳۷ کمیسیون صلح در فلسطین مطالعه وضعیت فلسطین اعلام نمود که بقیه در صفحه ۵

کارخانه جهان‌جیت

هفته‌نامه امت

شماره: ۳

چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ۵۸

زیر نظر: شورای نویسندگان امت

تلفن: ۲۳۲-۸۴۹۶۶۷

جانب درکت امت - ماهی عام

دروود بر امام خمینی رهبر انقلابی توده‌های مستضعف ما